

BIBLIJA

ČETRDESET I PETI TJEDAN ČITANJA

LISTOPAD 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
224. dan čitanja, ponedjeljak, 9. listopada	Iz 36,1-41,16	Gal 5-6
225. dan čitanja, utorak, 10. listopada	Iz 41,17-44,23	Ef 1-2
226. dan čitanja, srijeda, 11. listopada	Iz 45,1-49,6	Ef 3-4
227. dan čitanja, četvrtak, 12. listopada	Iz 49,7-54,3	Ef 5-6
228. dan čitanja, petak, 13. listopada	Iz 54,4-60,22	Fil 1

45. tjedan,
224. dan čitanja, ponедjeljak, 9. listopada
2017.

Iz 36,1-41,16
Gal 5-6

Izaija

I. PRVI DIO KNIGE PROROKA IZAIJE

DODATAK

Sanheribova najezda

36 Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja asirski kralj Sanherib napade sve utvrđene judejske gradove i osvoji ih.² Tada pošalje asirski kralj iz Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji velikoga peharnika s jakom vojskom. On stade kod vodovoda Gornjeg ribnjaka, na putu u Valjarevo polje.³ K njemu izide upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov.

⁴ Veliki im peharnik reče: "Kažite Ezekiji: Ovako govori veliki kralj, kralj asirski: 'Kakvo je to uzdanje u koje se uzdaš?'⁵ Misliš li da su prazne riječi već i savjet i snaga za rat? U koga se uzdaš da si se pobunio protiv mene?⁶ Eto, oslanjaš se na Egipat, na slomljenu trsku koja prodire i probada dlan onomu tko se na nju nasloni. Takav je faraon, kralj egipatski, svima koji se uzdaju u njega.'⁷ Možda ćete mi odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga svojega.' Ali nije li njemu Ezekija uklonio uvrišće i žrtvenike i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo se pred ovim žrtvenikom klanjajte!'⁸ Hajde, okladi se s mojim gospodarom, kraljem asirskim: dat ću ti dvije tisuće konja ako mogneš naći jahače za njih.⁹ Kako ćeš onda odoljeti jednome jedinom od najmanjih slugu moga gospodara? Ali ti se uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanike!¹⁰ Naposljeku, zar sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv ove zemlje da je razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu zemlju i razori je!'

¹¹ Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom peharniku: "Molimo te, govori svojim slugama aramejski, jer mi razumijemo; ne govori s nama judejski da čuje narod koji je na zidinama."¹² Ali im veliki peharnik odgovori: "Zar me moj gospodar poslao da ovo kažem tvojem gospodaru i tebi, a ne upravo onim ljudima koji sjede na zidinama, osuđeni da s vama jedu svoju nečist i piju svoju mokraću?"

¹³ Tada se veliki peharnik uspravi i u sav glas povika na judejskom ove riječi: "Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskoga!"¹⁴ Ovako veli kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava, jer vas ne može izbaviti iz moje ruke.¹⁵ Neka vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem u Jahvu govoreći: Jahve će nas sigurno izbaviti: ovaj grad neće pasti u

ruke kralju asirskom.¹⁶ Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli asirski kralj: Sklopite mir sa mnom, predajte mi se, pa neka svaki od vas jede plodove iz svoga vinograda i sa svoje smokve i neka piye vode iz svojega studenca¹⁷ dok ne dođem i ne odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju pšenice i mošta, u zemlju kruha i vinograda.¹⁸ Ne dajte da vas Ezekija zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti. Jesu li bogovi drugih naroda izbavili svoje zemlje iz ruku asirskoga kralja?¹⁹ Gdje su bogovi hamatski i arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, gdje su bogovi samarijski da izbave Samariju iz moje ruke?²⁰ Koji su među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke, da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?"

²¹ Šutjeli su i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: "Ne odgovarajte mu!"²² Upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov, dođoše k Ezekiji, razdrijevši haljine, i saopćiše mu riječi velikoga peharnika.

Utjecanje Izaiji

37 Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine, obuče kostrijet i ode u Dom Jahvin. ² Zatim posla Elijakima, upravitelja dvora, kraljevskog pisara Šebnu i svećeničke starješine, odjevene u kostrijet, k proroku Izajiji, sinu Amosovu. ³ Oni mu rekoše: "Ovako veli Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i rugla: prispješe djeca do porođaja, a nema snage da se rode. ⁴ Možda je Jahve, Bog tvoj, čuo riječi velikog peharnika koga je kralj asirski, gospodar njegov, poslao da se izruguje Bogu živome, i možda će Jahve, Bog tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli se pobožno za Ostatak koji je još preostao!'"

⁵ Kad su sluge kralja Ezekije stigle k Izajiji,⁶ on im reče: "Kažite svome gospodaru: 'Ovako veli Jahve: Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge kralja asirskoga.⁷ Udahnut ću u njega duh, i kad čuje jednu vijest, vratić će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine od mača.'"

Povratak velikog peharnika

⁸ Veliki peharnik vrati se i nađe asirskoga

Izaija

I. PRVI DIO KNIGE PROROKA IZAIJE

kralja gdje opsjeda Libnu, jer bijaše čuo da je kralj otišao iz Lakiša.⁹ Dočuo je, naime, da je Tirhaka, etiopski kralj, zavojšio na njega.

Drugi Sanheribov pokušaj

Tada Sanherib ponovo uputi poslanike da kažu Ezekiji:¹⁰ "Ovako recite judejskom kralju Ezekiji: 'Neka te ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem neće pasti u ruke asirskog kralja.'¹¹ Ti znaš što su kraljevi asirski učinili svim zemljama izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se spasiti?¹² Jesu li bogovi spasili narode koje su uništili moji oci: Gozance, Harance, Resefce i Edence, u Tel Basaru?¹³ Gdje je kralj hamatski, kralj arpadski, kralj Sefarvajima, Hene i Ive?"

¹⁴ Ezekija primi pismo iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim uđe u Dom Jahvin i razvi ga onđe pred Jahvom.¹⁵ I pomoli se Ezekija Jahvi ovako: ¹⁶ "Jahve nad Vojskama, Bože Izraelov, koji stoluješ nad kerubima, ti si Bog jedini nad svim kraljevstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju."

¹⁷ Prikloni uho, Jahve, i počuj!

Otvori oči, Jahve, i vidi!
Sanheribove čujder riječi
koje poruči da izruga Boga živoga.

¹⁸ Istina je, o Jahve, asirski su kraljevi zatrli sve narode i zemlje njihove;¹⁹ pobacali im u oganj bogove, jer ne bijahu bogovi to, već djela ruku ljudskih, od drva i kamena; zato ih i uništiše.

²⁰ Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove, da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog jedini!"

Izaijino proroštvo

²¹ Tad Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Uslišah molitvu koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskoga.'²² Evo riječi što je Jahve objavi protiv njega:

Prezire te, ruga ti se, djevica, Kći sionska;
za tobom maše glavom kći jeruzalemska.

²³ Koga si grdio, hulio?

Na koga si glasno vikao,
ohol pogled dizao?
Na Sveca Izraelova!

²⁴ Po slugama si svojim vrijedao Gospoda.
Govorio si: s mnoštvom kola

ja popeh se na vrh gora,
na najviše vrhunce Libanona.
Posjekoh mu ja cedre najviše
i čemprese ponajljepše.
Dosegoh mu vrh najviši,
i vrt njegov šumoviti.

²⁵ Kopao sam i pio sam vode tuđe;
stopalima tad isuših
sve rijeke egipatske.

²⁶ Čuješ li dobro?

Odavna to sam snovao,
odiskona smisljao,
sada to ostvarujem:
na tebi je da prometneš
gradove tvrde u razvaline;

²⁷ stanovnici njini, nemoćni,
prepadnuti i smeteni,
bjehu kao trava u polju
kao mlado zelenilo,
kao trava vrh krojava
opaljena vjetrom istočnim.

²⁸ Znam kad se dižeš i kad sjedaš,
kad izlaziš i kad se vraćaš.

²⁹ Jer bjesnio si na me
i jer obijest tvoja do ušiju mi dođe,
prsten ču ti provući kroz nozdrve,
uzde stavit' u žvale,
vratit ču te putem kojim si došao!

Znak Ezekiji

³⁰ A znak nek' ti bude ovo:
ove će se godine jesti što se samo ókruni,
dogodine što samo uzraste,
a treće godine sijte i žanjite,
sadite vinograde, jedite im rod.

³¹ Preživjeli iz kuće Judine,
žilje će pustit' u dubinu,
plodom rodit' u visinu.

³² Jer će iz Jeruzalema izaći Ostatak.
Sačuvani s gore Siona.
Sve će to učinit' ljubomora Jahve
nad Vojskama.

Proroštvo o Asiriji

³³ Zato ovo govori Jahve o kralju asirskom:
U ovaj grad on ući neće,
ovamo strijele svoje neće izmetati,
k njemu neće ni štit okrenuti,
niti oko njega nasipe kopati.

Izaija

I. PRVI DIO KNIGE PROROKA IZAIJE

³⁴Vratit će se putem kojim je i došao,
u grad ovaj neće ući - riječ je Jahvina.

³⁵Grad će ovaj štitit, zakrilit ga,
sebe radi i rad sluge svoga Davida."

Sanheribova kazna

³⁶Tad izide Anđeo Jahvin i pobi u asirskom taboru sto osamdeset i pet tisuća ljudi. Ujutru, kad je valjalo ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci.

³⁷Sanherib podiže tabor i ode. Vratio se u Ninivu. ³⁸Jednoga dana, dok se klanjao u hramu svoga boga Nimroka, njegovi ga sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i pobjegoše u zemlju araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asar-Hadon.

Bolest Ezekijina i ozdravljenje

38U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok Izaija, sin Amosov, dođe mu i reče: "Ovako veli Jahve: 'Uredi kuću svoju, jer ćeš umrijeti, nećeš ozdraviti.'" ²Ezekija se okrenu zidu i ovako se pomoli Jahvi: ³"Ah, Jahve, sjeti se da sam pred tobom hodio vjerno i poštena srca i učinio što je dobro u tvojim očima." I Ezekija briznu u gorak plač.

⁴Tada dođe riječ Jahvina Izaiji: ⁵"Idi i reci Ezekiji: Ovako kaže Jahve, Bog oca tvoga Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu, video tvoje suze. Izlijecit će te; za tri dana uzići ćeš u Dom Jahvin. Dodat će te vome vijeku petnaest godina. ⁶Izbavit će tebe i ovaj grad iz ruku asirskoga kralja. Jest, zakrilit će ovaj grad!'"

²¹Izaija naloži: »Donesite oblog od smokava, privijte mu ga na čir i on će ozdraviti.« ²²Ezekija upita: »Po kojem će znaku prepoznati da će uzići u dom Jahvin?« ⁷Izaija odgovori: "Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što je rekao: ⁸sjenu koja je sišla po stupnjevima Ahazova sunčanika vratit će za deset stupnjeva natrag. " I vradi se sunce deset stupnjeva natrag po stupnjevima po kojima bijaše već sišlo.

Ezekijina pjesan

⁹Pjesan Ezekije, kralja judejskoga, kada se razbolio pa ozdravio od svoje bolesti:

¹⁰"Govorio sam: U podne dana svojih ja moram otići.

Na vratima Podzemlja mjesto mi je dano za ostatak mojih ljeta.

¹¹Govorio sam: Vidjet više neću Jahve na zemlji živih,
vidjet više neću nikoga
od stanovnika ovog svijeta.

¹²Stan je moj razvrgnut, bačen daleko,
kao šator pastirski;
poput tkalca moj si život namotao
da bi me otkinuo od osnove.
Od jutra do noći skončat ćeš me,

¹³vičem sve do jutra;
kao što lav mrska kosti moje,
od jutra do noći skončat ćeš me.

¹⁴Poput laste ja pijučem,
zapomažem kao golubica,
uzgor mi se okreću oči,
zauzmi se, jamči za me.

¹⁵Kako će mi govoriti i što će mi reći?
Tâ on je koji djeluje.

Slavit će te sva ljeta svoja,
premda s gorčinom u duši.

¹⁶Gospodine, za tebe živjet će srce moje
i živjet će moj duh.

¹⁷Ti ćeš me izlijeciti i vratiti mi život,
bolest će mi se pretvoriti u zdravlje.

Ti si spasio dušu moju
od jame uništenja,
za leđa si bacio sve moje grijeha.

¹⁸Jer Podzemlje ne slavi te, ne hvali te Smrt;
oni koji padnu u rupu
u tvoju se vjernost više ne uzdaju.

¹⁹Živi, živi, jedino on te slavi kao ja danas.
Otcac naučava sinovima tvoju vjernost.

²⁰U pomoć mi, Jahve priteci,
i mi ćemo pjevati uz harfe
sve dane svojega života
pred Hramom Jahvinim."

Babilonsko poslanstvo

39U to vrijeme posla babilonski kralj Merodak Baladan, sin Baladanov, pisma s darom Ezekiji, jer bijaše čuo da se razbolio i ozdravio. ²Ezekija se obradova tome i pokaza poslanicima svoju riznicu - srebro, zlato, miomirise i mirisavo ulje - svoju oružanu i sve što je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u njegovu dvoru i u svemu njegovu gospodarstvu što im Ezekija nije pokazao.

3Tada prorok Izaija dođe kralju Ezekiji i

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

upita ga: "Što su rekli ti ljudi i odakle su došli k tebi?" Ezekija odgovori: "Došli su iz daleke zemlje, iz Babilona." ⁴Izaija upita dalje: "Što su vidjeli u tvojem dvoru?" Ezekija odgovori: "Vidjeli su sve što je u mojoem dvoru; nema u mojim skladištima ničega što im nisam pokazao."

5Tad Izaija reče Ezekiji: "Čuj riječ Jahve nad Vojskama: ⁶Evo dolaze dani kada će sve što je u tvojem dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do danas, biti odneseno u Babilon. Ništa neće ostati," kaže Jahve. ⁷A od sinova koji poteku od tebe, koji ti se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni dvorani babilonskoga kralja." ⁸Ezekija odgovori Izajiji: "Povoljna je riječ koju ti je Jahve objavio." A mislio je: "Bit će barem mira i sigurnosti za moga života."

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

Prorokov poziv

40 "Tješite, tješite moj narod,
govori Bog vaš.
²Gvorite srcu Jeruzalema, vičite mu
da mu se ropstvo okonča,
da mu je krivnja okajana,
jer iz Jahvine ruke primi
dvostruko za sve grijehе svoje."
³Glas viče: "Pripravite Jahvi put kroz pustinju.
Poravnajte u stepi stazu Bogu našemu.
⁴Nek' se povisi svaka dolina,
nek' se spusti svaka gora i brežuljak.
Što je neravno, nek' se poravna,
strmine nek' postanu ravni.
⁵Otkrit će se tada Slava Jahvina
i svako će je tijelo vidjeti,
jer Jahvina su usta govorila."
⁶Glas nalaže: "Vič!"
Odgovorih: "Što da vičem?"
- "Svako je tijelo k'o trava,
k'o cvijet poljski sva mu dražest.
⁷Sahne trava, vene cvijet,
kad dah Jahvin preko njih prođe.
Doista, narod je trava.
⁸Sahne trava, vene cvijet,
ali riječ Boga našeg ostaje dovijeka."

Navještaj bogojavljenja

⁹Na visoku se uspni goru,
glasničе radosne vijesti, Sione!
Podigni snažno svoj glas,
glasničе radosne vijesti, Jeruzaleme!
Podigni ga, ne boj se,
reci judejskim gradovima:
"Evo Boga vašega!"
¹⁰Gle, Gospod Jahve dolazi u moći,
mišicom svojom vlada!
Evo s njim naplata njegova,
a ispred njega njegova nagrada.
¹¹Kao pastir pase stado svoje,
u ruke uzima jagancе,
nosi ih u svome naručju
i brižljivo njeguje dojilice.

Božja veličina

¹²Tko je šakom izmjerio more
i nebesa premjerio pedljem?
Tko je mjericom izmjerio zemlju
i planine na mjerila,
a tezuljom bregove?
¹³Tko je pokrenuo duh Jahvin,
koji ga je uputio savjetnik?
¹⁴S kim se on posvjetova,
tko je njemu mudrost ulio,
naučio ga putovima pravde?
Tko li ga je naučio znanju,
pokazao mu put k umnosti?
¹⁵Gle, narodi su kao kap iz vjedra,
vrijede kao prah na tezulji.
Otoc, gle, lebde poput truna!
¹⁶Libanon je malen za lomaču,
a zvijeri njegovih nema dosta
za paljenicu.
¹⁷Svi narodi k'o ništa su pred njim,
ništavilo su njemu i praznina.
¹⁸S kime ćete prispodobit' Boga?
I s kakvim ga likom usporedit'?
¹⁹Ljevač lijeva idol, zlatar ga pozlaćuje
i lijeva od srebra lančiće.
²⁰Siromah za prinos
bira drvo koje ne trune;
i vješta traži umjetnika.
da mu načini kip nepomičan.
²¹Zar ne znate? Zar niste čuli?
Nije li vam odiskona otkriveno?
Zar niste shvatili tko zasnova zemlju?

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

²²On stoluje vrh kruga zemaljskoga
kom su stanovnici poput skakavaca.
Kao zastor nebesa je razastro,
kao šator za stan razapeo.

²³On obraća u ništa knezove,
uništava suce zemaljske.

²⁴Tek što su zasađeni, tek što su posijani,
tek što im stabljika u zemlju korijen pruži,
on puhne na njih i oni posahnu,
vihor ih k'o pljevu raznese.

²⁵"S kime čete mene prispodobit',
tko mi je ravan?" - kaže Svetac.

²⁶Podignite oči i gledajte:
tko je to stvorio?
Onaj koji na broj izvodi vojsku njihovu
i koji ih sve zove po imenu.

Svemoćna Providnost

²⁷Zašto kažeš, Jakove,
i ti, Izraele, govorиш:
"Moj put sakriven je Jahvi,
Bogu mom izmiče moja pravica?"

²⁸Zar ne znaš? Zar nisi čuo?
Jahve je Bog vječni,
krajeva zemaljskih stvoritelj.
On se ne umara, ne sustaje,
i um je njegov neizmjerljiv.

²⁹Umornome snagu враća,
jača nemoćnoga.

³⁰Mladići se more i malakšu,
iznemogli, momci posrću.

³¹Al' onima što se u Jahvu uzdaju
snaga se obnavlja,
krila im rastu kao orlovima,
trče i ne sustaju, hode i ne more se.

Bog zove Kira

41 Umuknite preda mnom, otoci,
nek' novu snagu narodi priberu.
Nek' se primaknu i progovore;
zajedno pristupimo k sudu.

²"Tko je podigao s Istoka
onog kog ukorak prati Pobjeda?
Tko mu izručuje narode
i kraljeve podlaže?

Prah su pod mačem njegovim,
k'o pljevu ih njegov luk raspršuje.

³Goni ih, napreduje pouzdano,
noge mu se ceste ne dotiču.

⁴Tko je to učinio i izvršio?
Onaj koji odiskona zove naraštaje,
ja, Jahve, koji sam prvi
i bit će ovaj isti s posljednjima!"

⁵Otocí gledaju
i strah ih obuzima,
dršću krajevi zemaljski,
oni se bliže i već su tu.

⁶Svatko pomaže svome drugu
i bratu svom zbori: "Hrabro!"

⁷Ljevač bodri zlatara,
onaj koji gladi čekićem
bodri onog koji kuje na nakovnju.
On govori o spajanju: "Dobro je",
i čavlima kip učvršćuje da se ne pomiče.

Bog je s Izraelom

⁸Ti, Izraele, slugo moja,
Jakove, kog sam izabrao,
potomče Abrahama, mojega ljubimca!

⁹Ti koga uzeh s krajeva zemlje
i pozvah s rubova njenih,
ti kome rekoh: "Ti si sluga moj,
izabrao sam te i nisam te odbacio."

¹⁰Ne boj se jer ja sam s tobom;
ne obaziri se plaho jer ja sam Bog tvoj.
Ja te krijepim i pomažem ti,
podupirem te pobjedničkom desnicom.

¹¹Gle, postidjet će se i smesti
svi koji su na tebe bjesnjeli,
bit će uništeni i propast će
oni što se s tobom parbiše!

¹²Tražit ćeš svoje protivnike, ali ih nećeš naći.
Bit će uništeni, svedeni na ništa
oni koji protiv tebe vojuju.

¹³Jer ja, Jahve, Bog tvoj,
krijepim desnicu tvoju kažem ti:
"Ne boj se, ja ti pomažem."

¹⁴Ne boj se, Jakove, crviću,
Izraele, ličinku,
ja sam pomoć tvoja - riječ je Jahvina -
Svetac Izraelov tvoj je otkupitelj.

¹⁵Gle, činim te mlatilom oštrim,
novim, dvostrukih zubaca;
mlatit ćeš i satirati brda,
u prah ćeš pretvoriti bregove.

¹⁶Vijat ćeš ih, vjetar će ih odnijeti,
vihor će ih raspršiti.
A ti ćeš kliktati u Jahvi,
dičit ćeš se Svecem Izraelovim.

Poslanica Galaćanima

III. EVANDELJE KRŠĆANSKE SLOBODE

III. EVANDELJE KRŠĆANSKE SLOBODE

Odgovorna sloboda

5 Za slobodu nas Krist oslobođi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva!

²Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti. ³I ponovno jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon. ⁴Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali. ⁵Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju. ⁶Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna.

⁷Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini? ⁸Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove! ⁹Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa. ¹⁰Ja se uzdam u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko vas zbumuje, snosit će osudu, tko god bio.

¹¹A ja, braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me sveudilj progone? Onda je obeskrivena sablazan križa! ¹²Uškopili se oni koji vas podbunjuju!

Sloboda i ljubav

¹³Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima. ¹⁴Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: *Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga!* ¹⁵Ako li pak jedni druge grizete i glođete, pazite da jedni druge ne proždrete.

Živjeti po Duhu

¹⁶Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! ¹⁷Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete. ¹⁸Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom. ¹⁹A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, ²⁰idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, ²¹zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti. ²²Plod je pak Duha: ljubav, radost,

mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, ²³blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.

²⁴Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama.

Primjena načela ljubavi

²⁵Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo! ²⁶Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne zavidajmo jedni drugima!

6 Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti. ²Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov! ³Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa, sam sebe vara. ⁴Svatko neka ispita sam svoje djelo pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u usporedbi s drugim. ⁵Ta svatko će nositi svoj teret. ⁶Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim učiteljem.

⁷Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti! ⁸Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.

⁹Neka nam ne dozlogrđi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti! ¹⁰Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri.

VLASTORUČNI ZAKLJUČAK

¹¹Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom. ¹²Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli progonstvo. ¹³Ta ni sami obrezani ne opslužuju Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli ponositi vašim tijelom. ¹⁴A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu. ¹⁵Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego - novo stvorenje. ¹⁶A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe!

¹⁷Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove!

¹⁸Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen.

Poslanica Efežanima

Poslanica Efežanima je jedna od knjiga Novoga zavjeta i Biblije. Tradicionalno se smatra, da je poslanicu napisao apostol Pavao, dok je bio u zatvoru u Rimu oko 62. godine.

U to vrijeme nastala je i Poslanica Kološanima te Poslanica Filemonu.

Biblijska kratica knjige je Ef.

Teolog William Barclay naziva ovu poslanicu "kraljicom poslanica". Tradicionalno se smatra, da je poslanicu napisao apostol Pavao, jer započinje riječima: "Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa: svetima koji su u Efezu i vjernima u Isusu Kristu (Ef 1,1)" [1]. Neki učenjaci smatraju, da je poslanicu napisao neki Pavlov suradnik uz Pavlovu pomoć ili netko drugi. Ako je apostol Pavao autor, vjerojatno je pisao za vrijeme zatočeništva u Rimu, jer spominje zatočeništvo više puta u poslanici (Ef 3,1; 4,1; 6,20).

Glavna tema je Crkva i njeno utemeljenje u Kristu, kao dio želje Boga Oca. Poslanica počinje temama o otajstvu spasenja Crkve, Božjem naumu spasenja i o spasiteljskom Božjem naumu ostvarenom u nama.

Pavao je prvi put tri mjeseca boravio u Efezu, što je zabilježeno i u Djelima apostolskim (Dj 18,19-21). U Efezu je tada ostavio Priscilu i Akvilu, raspravljaо je sa Židovima u sinagogi i poručio, da će se vratiti ako bude Božja volja. Vratio se iste godine i ostao tri godine. Njegovim zalaganjem i radom razvijala se i jačala kršćanska zajednica u Efezu. O tome piše: "Meni, najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: poganima biti blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova (Ef 3,8)".

Iz toga grada, kršćanstvo se proširilo na gotovo cijelu (tada poznatu) Aziju (Dj 19,26). Kada je Pavao bio u gradu Miletu pozvao je, da tamo dođu starješine iz Efeza i prenio im je svoju poruku, misleći da se više neće vidjeti: "Zato bdijte imajući na pameti da sam tri godine bez prestanka noću i danju suze lijevajući urazumljivao svakoga od vas (Dj 20,31)".

45. tjedan, 225. dan čitanja, utorak, 10. listopada 2017.

Iz 41,17-44,23
Ef 1-2

Uefezu je bila multikulturalna kršćanska zajednica sastavljena od obraćenih Grka i Židova. Apostol Pavao je imao to na umu pišući poslanicu i prilagodio je teme sukladno tome. Piše kako su nekada bili izvan Krista, a "sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dođoste blizu - po Krvi Kristovoj (Ef 2,13)". Poziva ih na jedinstvo i zajedništvo (te se riječi spominju mnogo puta u poslanici) te da podnose jedni druge (Grci Židove, a Židovi Grke). Upozorava ih, da bludnost, nečistoća ili pohlepa ne priliče svetima (Ef 5,3). Radije neka pjevaju Gospodinu, zahvaljuju i slave Boga. Ženama i muževima piše, da se međusobno poštuju i ljube: "...neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje svog muža (Ef 5,33)". Djecu poziva na poštovanje roditelja, a roditeljima poručuje, da ih dobro odgajaju. Sve poziva na budnost: "Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim (Ef 6,11)." Na kraju poslanice su osobne obavijesti i pozdrav.

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Čuda novog Izlaska

¹⁷Ubogi i bijedni vodu traže, a nje nema!
Jezik im se osuši od žeđi.
Ja, Jahve, njih ču uslišiti,
ja, Bog Izraelov, ostavit' ih neću.

¹⁸U goleti bregova otvorit' ču rijeke
i posred dolova izvore.
Pustinju ču pretvoriti u močvaru,
a u vrela sušnu zemlju.

¹⁹Posadit' ču u pustinji cedar,
bagrem, mirtu i maslinu.
Stepu ču pošumiti čempresom,
brijestom i šimširom zajedno.

²⁰Nek' svi vide i nek' znaju,
nek' promise i nek' shvate:
ruka Jahvina to učini,
Svetac Izraelov stvori sve.

Jahve je jedini Bog

²¹Iznesite svoj spor, kaže Jahve,
predočite dokaze, kaže kralj Jakovljev.

²²Nek' pristupe i nek' nam objave
ono što će se zbiti.
Tâ što su nam otkrili o onom što bijaše,
što se ispunilo, da o tom mislimo?
Il' objavite što će biti,
da doznamo ono što dolazi.

²³Otkrijte nam što će se poslije zbiti,
i poznat ćemo da ste bogovi.
Učinite nešto, dobro ili zlo,
da se začudimo i prepadnemo zajedno.

²⁴Ali vi niste ništa i djela su vam
gnusan je koji vas izabere."

Jahve je prorekao Kirovu pobjedu

²⁵Podigoh ga sa sjevera da dođe,
zazvah ga po imenu s istoka.
Kao blato gazio je namjesnike,
kao što po glini lončar gazi.
²⁶Tko je to odiskona objavio da bismo znali,
unaprijed prorekao da bismo rekli: istina je?
Ali nikog nema tko bi objavio,
niti koga da bi navijestio,
niti koga da čuje riječi vaše.

²⁷Ja prvi rekoh Sionu: "Gle, evo ih";
prvi Jeruzalemu poslah glasnika
vijesti radosne.

²⁸Gledao sam, ali ne bješe nikoga,
ni jednoga od njih da savjet dade,

da ih pitam i da odgovore.

²⁹Svi zajedno ništa su,
ništavna su djela njihova,
vjetar i ispraznost njihovi kipovi.

Prva pjesma o Sluzi Jahvinu

Prvi dio

42 Evo Sluge mojega koga podupirem,
mog izabranika, miljenika duše moje.
Na njega sam svoga duha izlio
da donosi pravo narodima.
²On ne viče, on ne diže glasa,
niti se čuti može po ulicama.
³On ne lomi napuknutu trsku
niti gasi stijenj što tinja.
Vjerno on donosi pravdu,
⁴ne sustaje i ne malakše
dok na zemlji ne uspostavi pravo.
Otocí žude za njegovim naukom.

Drugi dio

⁵Ovako govori Jahve, Bog,
koji stvari i razastrije nebesa,
koji rasprostrijе zemlju i njeno raslinje,
koji dade dah narodima na njoj
i dah bićima što njome hode.

⁶Ja, Jahve, u pravdi te pozvah,
čvrsto te za ruku uzeh;
oblikovah te i postavih te
za Savez narodu i svjetlost pucima,

⁷da otvořiš oči slijepima,
da izvedeš sužnje iz zatvora,
iz tamnice one što žive u tami.

⁸Ja, Jahve mi je ime,
svoje slave drugom ne dam,
niti časti svoje kipovima.

⁹Što prije prorekoh, evo, zbi se,
i nove događaje ja naviještam,
i prije negoli se pokažu,
vama ih objavljujem.

Pobjednička pjesma

¹⁰Pjevajte Jahvi pjesmu novu,
i s kraja zemlje hvalu njegovu,
neka ga slavi more sa svim što je u njem,
otoci i njihovi žitelji!

¹¹Nek' digne glas pustinja i njeni gradovi,
nek' odjeknu naselja gdje žive Kedarcil
Nek' podvikuju stanovnici Stijene,

STARI ZAVJET

225. dan čitanja, utorak, 10. listopada: Iz 41,17-44,23

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

- neka kliču s gorskih vrhova!
¹²Nek' daju čast Jahvi
i hvalu mu naviještaju po otocima!
¹³Kao junak izlazi Jahve,
kao ratnik žar svoj podjaruje.
Uz bojni poklik i viku ratnu
ide junački na svog neprijatelja.
¹⁴"Šutjeh dugo, gluhi se činjah, svladavah se;
sad vičem kao žena kada rađa,
dašćem i uzdišem.
¹⁵Isušit će brda i bregove,
sparušiti svu zelen po njima,
rijeke će u stepu pretvoriti
i močvare isušiti.
¹⁶Vodit će slijepce po cestama,
uputit' ih putovima.
Pred njima će tamu u svjetlost obratit',
a neravno tlo u ravno.
To će učiniti i neće propustiti.
¹⁷Uzmaknut će u golemu studu
koji se uzdaju u kipove,
koji ljevenim likovima govore:
'Vi ste naši bogovi.'"

Zaslijepljenošć naroda

- ¹⁸Čujite, gluhi!
Progledajte, slijepi, da vidite!
¹⁹Tko je slijep ako ne moj sluga,
tko je gluhi kao glasnik koga šaljem?
Tko je slijep kao prijatelj,
tko je gluhi kao sluga Jahvin?
²⁰Mnogo si video, ali nisi mario,
uši ti bjehu otvorene, ali nisi čuo!
²¹Jahvi se svidjelo zbog njegove pravednosti
da uzveliča i proslavi Zakon svoj.
²²A narod je ovaj opljačkan i opljenjen,
mladići mu stavljeni u klade,
vrgnuti u zatvore.
Plijene ih, a nikoga da ih izbavi;
robe ih, a nitko da kaže: "Vrati!"
²³Tko od vas mari za to?
Tko pazi i sluša unapredak?
²⁴Tko je pljačkašu izručio Jakova
i otimačima Izraela?
Nije li Jahve, protiv koga smo griješili,
čijim putima ne htjedosmo hoditi,
čiji Zakon nismo slušali?
²⁵Zato izli na Izraela žarki gnjev svoj
i strahote ratne:
plamen ga okruži odasvud,

al' on ni to nije shvatio; sažeže ga,
al' on ni to k srcu ne uze.

Oslobodenje Izraela

- 43** Sada ovako govori Jahve,
koji te stvorio, Jakove,
koji te sazdao, Izraele:
"Ne boj se, jer ja sam te otkupio;
imenom sam te zazvao: ti si moj!
²Kad preko vode prelaziš, s tobom sam;
ili preko rijeke, neće te preplaviti.
Podeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti,
plamen te opaliti neće.
³Jer ja sam Jahve, Bog tvoj,
Svetac Izraelov, tvoj spasitelj.
Za otkupninu tvoju dajem Egipat,
mjesto tebe dajem Kuš i Šebu.
⁴Jer dragocjen si u mojim očima,
vrijedan si i ja te ljubim.
Stog i dajem ljude za tebe
i narode za život tvoj.
⁵Ne boj se jer ja sam s tobom.
S istoka će ti dovest' potomstvo
i sabrat će te sa zapada.
⁶Reći će sjeveru: 'Daj mi ga!'
a jugu 'Ne zadržavaj ga!'
Sinove mi dovedi izdaleka
i kćeri moje s kraja zemlje,
⁷sve koji se mojim zovu imenom
i koje sam na svoju slavu stvorio,
koje sam sazdao i načinio."

Jahve je jedini Bog

- ⁸Izvedi narod slijep, premda oči ima,
i gluhi, premda uši ima.
⁹Neka se saberi sva plemena
i neka se skupe narodi.
Tko je od njih to prorekao
i davno navijestio?
Nek' dovedu svjedoke da se opravdaju,
neka se čuje da se može reći: "Istina je!"
¹⁰Jer vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina,
i moje sluge koje sam izabralo,
da biste znali i vjerovali
i uvidjeli da sam to ja.
Prije mene nijedan bog nije bio načinjen
i neće poslije mene biti.
¹¹Ja, ja sam Jahve,
osim mene nema spasitelja.

STARI ZAVJET

225. dan čitanja, utorak, 10. listopada: Iz 41,17-44,23

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

¹²Ja sam prorekao, spasio i navijestio,
i nema među vama tuđinca!
Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina,
a ja sam Bog ¹³od vječnosti - ja jesam!
I nitko iz ruke moje ne izbavlja;
što učinim, tko izmijeniti može?

Uništenje Babilona

¹⁴Ovako govorи Jahve,
otkupitelj vaš, Svetac Izraelov:
"Radi vas poslah protiv Babilona,
oborit ћu prijevornice zatvorima
i Kaldejci ћe udarit u kukanje.
¹⁵Ja sam Jahve, Svetac vaš,
stvoritelj Izraelov, kralj vaš!"

Čudesna novog Izlaska

¹⁶Ovako govorи Jahve,
koji put po moru načini
i stazu po vodama silnim;
¹⁷koji izvede bojna kola i konje,
vojsku i junake,
i oni padoše da više ne ustanu,
zgasnuše, kao stijenj se utruše.
¹⁸Ne spominjite se onog što se zbilo,
nit' mislite na ono što je prošlo.
¹⁹Evo, činim nešto novo;
već nastaje. Zar ne opažate?
Da, put ћu napraviti u pustinji,
a staze u pustoši.
²⁰Slavit ћe me divlje zvijeri,
čaglji i nojevi,
jer vodu ћu stvorit' u pustinji,
rijeke u stepi,
da napojim svoj narod,
izabranika svoga.
²¹I narod koji sam sebi sazdao
moju ћe kazivati hvalu!

Nezahvalnost Izraelova

²²Ali me ti, Jakove, nisi zazvao,
niti si se zamorio oko mene, Izraele!
²³Nisi mi prinosio ovce za paljenicu,
nisi me častio žrtvama.
A ja te silio nisam na prinose,
nisam ti dodijavao ištući kada.
²⁴Nisi mi kupovao za novac trsku,
nisi me sitio salom svojih žrtava;
nego si me grijesima svojim mučio,

bezakonjem svojim dosađivao mi.
²⁵A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem
i grijeha se tvojih ne spominjem.
²⁶Podsjeti me, zajedno se sporimo,
govori ti da se opravdaš.
²⁷Prvi je otac tvoj sagriješio,
posrednici tvoji od mene se odmetnuli,
²⁸knezovi su tvoji oskvrnuli Svetište.
Tad izručih Jakova prokletstvu,
i porazi Izraela.

Blagoslov Izraela

44 Sad čuj, Jakove, slugo moj,
Izraele, kog sam izabrao.
²Ovako kaže Jahve, koji te stvorio,
koji te od utrobe sazdao i pomaže ti:
"Ne boj se, Jakove, slugo moja,
Ješurune, kog sam izabrao.
³Jer na žednu ћu zemlju vodu izliti
i po tlu sušnome potoke.
Izlit ћu duh svoj na tvoje potomstvo
i blagoslov na tvoja pokoljenja.
⁴Rast ћe kao trava pokraj izvora,
kao vrbe uz vode tekućice.
⁵Jedan ћe reći: 'Ja sam Jahvin',
drugi ћe se zvati imenom Jakovljevim.
Treći ћe sebi na ruci napisati: 'Jahvin'
i nazvat ћe se imenom Izraelovim."

Samo je Jahve Bog

⁶Ovako govorи kralj Izraelov i otkupitelj njegov,
Jahve nad Vojskama:
"Ja sam prvi i ja sam posljednji:
osim mene Boga nema.
⁷Tko je kao ja? Nek' ustane i govorи,
nek' navijesti i nek' mi razloži!
Tko je od vječnosti otkrio što se zbilo?
Nek' nam navijesti što ћe još doći!
⁸Ne plašite se, ne bojte se:
nisam li vam to odavna navijestio i otkrio?
Vi ste mi svjedoci: ima li Boga osim mene?
Ima li Stjene? Ja ne znam!"

Protiv idolopoklonstva

⁹Tko god pravi kipove, ništavan je, i
dragocjenosti njegove ne koriste ničemu.
Svjedoci njihovi ništa ne vide i ništa ne znaju,
da im budu na sramotu. ¹⁰Tko pravi boga i
lijeva kip da od toga korist ne očekuje? ¹¹Gle,

Izaija

I. PRVI DIO KNIGE PROROKA IZAIJE

svi će štovatelji likova biti osramočeni, izrađivači njihovi više od bilo koga. Nek' se saberu svi i pojave: prepast će se i postidjeti odjednom.

¹²Kovač ga izrađuje na živu ugljeviju, čekićem ga oblikuje, snažnom ga rukom obrađuje. Gladan je i iznemogao; ne pije vode, iscrpljuje se.

¹³Drvodjelja uzima mjeru, pisaljkom lik ocrta, ostruze ga dlijetom, šestarom ga zaokruži i izdjelja ga po uzoru na lik ljudski, kao lijepo ljudsko obliće, da stoji u hramu. ¹⁴Bijaše sebi nasjekao cedre, uzeo čempres ili hrast koje je za se njegovao među šumskim drvećem; ili je posadio bor koji raste od kiše. ¹⁵Čovjeku su dobra za vatru; uzima ih da se ogrije; pali ih da ispeče kruh. Ali od njih djelja i boga pred kojim pada ničice, pravi kip i klanja mu se.

¹⁶Polovinom od toga naloži, dakle, oganj, peče meso na žeravi, jede pečenku i siti se: grije se i govori: "Ah, grijem se i uživam uz vatru." ¹⁷Ali od onoga što preostane pravi sebi boga, svog kumira, pada pred njim ničice i klanja mu se i moli: "Spasi me, jer si ti moj bog."

¹⁸Ne znaju oni i ne razumiju: zaslijepljene su im oči pa ne vide, i srce pa ne shvaćaju.

¹⁹Takav ne razmišlja, nema u njega znanja ni razbora da sebi kaže: "Polovinom od ovoga naložio sam oganj, na žeravici ispekao kruh, ispržio meso koje sam pojeo, pa zar ču od ostatka načiniti gnusobu? Zar ču se komadu drveta klanjati?"

²⁰On voli pepeo, zavodi ga prevareno srce. Neće spasiti svog života i nikad neće reći: "Nije li varka ovo u mojoj desnici?"

Opomena

21Sjeti se toga, Jakove,
i ti, Izraele, jer si sluga moj!
Ja sam te stvorio i sluga si mi,
Izraele, neću te zaboraviti!

²²Kao maglu rastjerao sam tvoje opačine
i grijeha tvoje poput oblaka.
Meni se obrati jer ja sam te otkupio.

Pjesma radosnica

²³Kličite, nebesa, jer je Jahve učinio!
Orite se, dubine zemljine!
Odjekujte radošću, planine,

i vi, šume, sa svim svojim drvećem!
Jer Jahve je otkupio Jakova,
proslavio se u Izraelu!

Snaga Jahvina

- ²⁴Ovako govori Jahve, otkupitelj tvoj
i tvorac tvoj od utrobe:
"Ja sam Jahve koji sam sve stvorio,
koji sam nebesa sam razapeo
i učvrstio zemlju bez pomoći ičije.
²⁵Ja osujećujem znamenja vrača,
i čarobnjake u luđake promećem;
silim mudrace da ustuknu
i mudrost im obraćam u bezumlje,
²⁶ali potvrđujem riječ sluge svojega,
ispunjam naum svojih glasnika.
Ja govorim Jeruzalemu: 'Naseli se!'
I gradovima judejskim: 'Sagradi se!'
Iz razvalina ja ih podižem.
²⁷Ja govorim moru: 'Presahni!
Presušujem ti rijeke.'
²⁸Ja govorim Kiru: 'Pastiru moj!'
I on će sve želje moje ispuniti
govoreći Jeruzalemu: 'Sagradi se!'
i Hramu: 'Utemelji se!'"

Prva poslanica Efežanima

NASLOV I POZDRAV

I. OTAJSTVO SPASENJA I CRKVE

NASLOV I POZDRAV

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa:
svetima koji su u Efezu i vjernima u Isusu
Kristu. ²Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i
Gospodina Isusa Krista!

I. OTAJSTVO SPASENJA I CRKVE

1. BOŽJI NAUM SPASENJA

³Blagoslovjen Bog i Otac
Gospodina našega Isusa Krista,
on koji nas blagoslovi
svakim blagoslovom duhovnim
u nebesima,
u Kristu.

⁴Tako: u njemu nas sebi izabra
prije postanka svijeta
da budemo sveti i bez mane pred njim;
⁵u ljubavi nas predodredi za posinstvo,
za sebe,
po Isusu Kristu,
dobrohotnošću svoje volje,
⁶na hvalu Slave svoje milosti.

Njome nas zamilova u Ljubljenome
⁷u kome, njegovom krvlju,
imamo otkupljenje,
otpuštenje prijestupa
po bogatstvu njegove milosti.

⁸Nju preobilno u nas uli
zajedno sa svom mudrošću
i razumijevanjem

⁹obznanivši nam otajstvo svoje volje
po dobrohotnom naumu svojem
što ga prije u njemu zasnova
¹⁰da se provede punina vremena:

uglaviti u Kristu
sve - na nebesima i na zemlji.

¹¹U njemu, u kome i nama
- predodređenima
po naumu Onoga
koji sve izvodi po odluci svoje volje -
u dio pade

¹²da budemo na hvalu Slave njegove -
mi koji smo se već prije nadali u Kristu.

¹³U njemu ste i vi,
pošto ste čuli Riječ istine
- evanđelje spasenja svoga -

u njemu ste,
priglavši vjeru,
opečaćeni Duhom obećanim, Svetim,
¹⁴koji je zalog naše baštine:
otkupljenja, posvojenja -
na hvalu Slave njegove.

¹⁵Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u
Gospodinu Isusu i za ljubav prema svima
svetima, ¹⁶ne prestajem zahvaljivati za vas i
sjećati vas se u svojim molitvama: ¹⁷Bog
Gospodina našega Isusa Krista, Otac Slave, dao
vam Duha mudrosti i objave kojom ćete ga
spoznati; ¹⁸prosvijetlio vam oči srca da upoznate
koje li nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave
u baštini njegovoj među svetima ¹⁹i koje li
prekomjerne veličine u moći njegovoj prema
nama koji vjerujemo: ona je primjerena
djelotvornosti sile i snage njegove ²⁰koju na djelu
pokaza u Kristu, kad ga uskrisi od mrtvih i
posjede sebi zdesna na nebesima ²¹iznad
svakog Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i
svakog imena imenovana ne samo na ovom
svijetu nego i u budućem. ²²Sve mu podloži pod
noge, a njega postavi - nad svime - Glavom
Crkvi, ²³koja je Tijelo njegovo, punina Onoga koji
sve u svima ispunja.

2. SPASITELJSKI NAUM BOŽJI
OSTVAREN U NAMA

2 I vi bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijeha
²u kojima ste nekoć živjeli po Eonu ovoga
svijeta, po Knezu vlasti zraka, po tomu duhu koji
sada djeluje u sinovima neposlušnima. ³Među
njima smo i mi nekoć živjeli u požudama tijela
svoga, udovoljavajući prohtjevima tijela i čudi, te
po naravi bijasmo djeca gnjeva kao i drugi.

⁴Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi
kojom nas uzljubi, ⁵nas koji bijasmo mrtvi zbog
prijestupa, oživi zajedno s Kristom - milošću ste
spašeni! - ⁶te nas zajedno s njim uskrisi i posadi
na nebesima u Kristu Isusu: ⁷da u dobrohotnosti
prema nama u Kristu Isusu pokaže budućim
vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje. ⁸Ta
milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji
je to dar! ⁹Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao.
¹⁰Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za
dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u
njima živimo.

Prva poslanica Efežanima

I. OTAJSTVO SPASENJA I CRKVE

3. ŽIDOVI I NEZNABOŠCI SJEDINJENI U ISTOM SPASENJU

¹¹Spominjite se stoga da nekoć bijaste neznabobošci u tijelu - neobrezanicima su vas zvali oni koji se zovu obrezani, rukom, na tijelu - ¹²i da u ono vrijeme bijaste izvan Krista, udaljeni od građanstva izraelskoga, tuđi Savezima obećanja, bez nade bijaste i neznabobošci na svijetu. ¹³Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dođoste blizu - po Krvi Kristovoj.

¹⁴Doista, on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnicu, neprijateljstvo razori u svome tijelu. ¹⁵Zakon zapovijedi s propisima obeskrijepi da u sebi, uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog čovjeka ¹⁶te obojicu u jednome Tijelu izmiri s Bogom po križu, ubivši u sebi neprijateljstvo. ¹⁷I dođe te navijesti mir vama daleko i mir onima blizu, ¹⁸jer po njemu jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup Ocu.

¹⁹Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji ²⁰nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus. ²¹U njemu je sva građevina povezana i raste u hram svet u Gospodinu. ²²U njemu ste i vi ugrađeni u prebivalište Božje u Duhu.

45. tjedan,
226. dan čitanja, srijeda, 11. listopada
2017.

Iz 45,1-49,6
Ef 3-4

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Proroštvo o Kiru

45 Ovako govori Jahve o Kiru,
pomazaniku svome:
"Primih ga za desnicu
da pred njim oborim narode
i raspašem bokove kraljevima,
da rastvorim pred njim vratnice,
da mu nijedna vrata ne budu zatvorena.
² Ja ћu hoditi pred tobom
da poravnam uzvisine,
da razbijem mјedene vratnice,
da slomim željezne prijevornice.
³ Dajem ti tajna blaga
i skrivena bogatstva,
da bi spoznao da sam ja Jahve
koji te zovem po imenu, Bog Izraelov.
⁴ Radi sluge svog Jakova
i Izraela, svog izabranika,
po imenu ja te pozvah,
imenovah te premda me znao nisi.
⁵ Ja sam Jahve i nema drugoga;
osim mene Boga nema.
Iako me ne poznaš, naoružah te:
⁶ nek' se znade od istoka do zapada
da izvan mene sve je ništavilo."

Proroštvo o spasenju

Ja sam Jahve i nema drugoga;
⁷ ja tvorim svjetlost i stvaram tamu.
Ja stvaram sreću i dovodim nesreću,
ja, Jahve, činim sve to.
⁸ Rosite, nebesa, odozgo,
i oblaci, daždite pravednošću.
Neka se rastvari zemlja
da procvjeta spasenje,
da proklijia izbavljenje!
Ja, Jahve, stvaram sve.

Moć Jahvina

⁹ Jao onome tko raspravlja s tvorcem svojim,
a sud je među glinenim sudovima!
Kaže li glina lončaru: "Što radiš?"
ili djelo njegovo: "Kljast si!"
¹⁰ Jao onom koji kaže ocu: "Što si rodio?"
ili ženi: "Što si na svijet dala?"
¹¹ Ovako govori Jahve,
Svetac Izraelov, njegov tvorac:
"Zar je vaše da me o mojoj djeci pitate
i da mi nad djelom ruku mojih zapovijedate?

¹² Ja sam načinio zemlju
i čovjeka na njoj stvorio;
svojim rukama razapeo nebesa
i zapovijedam svim vojskama njihovim.
¹³ Ja sam ga podigao da pobijedi
i poravnao sam mu sve putove.
On će obnoviti moj Grad
i sužnje moje vratiti
bez otkupnine i naknade."
Tako kaže Jahve nad Vojskama.

Obraćenje naroda

¹⁴ Ovako govori Jahve:
"Ratari Egipta i trgovci Kuša,
i Sebejci, ljudi rasta visoka,
prijeći će tebi i tvoji će biti;
za tobom će ići okovani,
tebi će se klanjati i molit će ti se:
'Jedino je kod tebe Bog,
nema drugoga; ništavni su bogovi.'"
¹⁵ Doista ti si Bog skriveni,
Bog Izraelov, Spasitelj.
¹⁶ Postidjet će se i poniknut će svi zajedno,
otići će u ruglu oni koji prave kipove.
¹⁷ A Jahve će vječnim spasenjem
spasiti Izraela.
Nećete se postidjeti
i nećete poniknuti dovijeka.

Očitost Jahvina djela

¹⁸ Da, ovako govori Jahve,
nebesa Stvoritelj - on je Bog -
koji je oblikovao i sazdao zemlju,
koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu,
već ju je uobličio za obitavanje:
"Ja sam Jahve i nema drugoga.
¹⁹ Nisam govorio u tajnosti,
u zakutku mračne zemlje.
Nisam rekao potomstvu Jakovljevu:
'Tražite me u pustoši.'
Ja, Jahve, govorim pravo
i naviještam čestito."

Jahve je sveopći Bog

²⁰ Saberite se i dođite,
pristupite zajedno,
svi preživjeli od naroda!
Neznalice puke oni su što nose
kip izrađen od drveta
i mole boga koji ih spasi ne može.

Izaija

I. PRVI DIO KNIGE PROROKA IZAIJE

²¹Objavite, iznesite svoje dokaze,
svjetujte se zajedno:
tko je to od davnine navijestio
i od tada prekao?
Nisam li ja, Jahve?
Nema drugoga boga do mene;
Boga pravednog i Spasitelja
osim mene nema.
²²Obratite se k meni da se spasite,
svi krajevi zemlje,
jer ja sam Bog i nema drugoga!
²³Sobom se samim kunem,
iz mojih usta izlazi istina, riječ neopoziva,
da će se pred mnom prignuti svako koljeno,
mnome će se svaki jezik zaklinjati
²⁴govoreći: 'Jedino je u Jahvi
pobjeda i snaga!'"
K njemu će doći, postiđeni,
svi što na nj su bjesnjeli.
²⁵U Jahvi će pobijediti i proslavit se
sve potomstvo Izraelovo

Belov pad

46 Pade Bel! Sruši se Nebo!
Prte svoje kipove na životinje i stoku,
nose ih kao breme, teret što zamara.
²Padaju, ruše se svi zajedno,
ne mogu spasiti one što ih nose,
nego i sami u ropstvo odlaze.
³"Slušajte me, kućo Jakovljeva,
i svi koji ostadoste od kuće Izraelove!
Ja sam vas ponio tek što se rodiste,
i nosio vas od krila materina.
⁴Do starosti vaše ja ću ostat' isti,
do vaših sjedina podupirat ću vas.
To sam činio; nosit ću vas i dalje,
pomagati vas, izbavljati.

Jahve je neusporediv

⁵S kime biste me usporedili i izjednačili,
s kime prispolobili: komu da sam sličan?
⁶Vade zlato iz kese i tezuljom mjere srebro,
pa naimlju zlatara da od njeg boga načini
te pred njim padaju ničice i klanjaju se.
⁷Dizu ga na rame i nose ga,
onda ga stavljaju na njegovo mjesto;
on stoji i ne miče se s njega.
Prizivaju li ga, on ne odgovara
i nikog ne spašava od nevolje njegove.

Jahve je gospodar budućnosti

⁸Sjetite se toga i budite ljudi,
uzmite to k srcu, otpadnici,
⁹sjetite se prošlosti pradavne:
ja sam Bog i nema drugoga;
Bog, nitko mi sličan nije!
¹⁰Onaj sam koji od početka svršetak otkriva
i unaprijed javlja što još se nije zbilo!
Ja kažem: Odluka će se moja ispuniti,
izvršit ću sve što mi je po volji.
¹¹S istoka zovem grabljivicu,
iz daleke zemlje zovem čovjeka svog nauma.
Rekao sam - ispuniti ću,
naumio sam - izvršit ću.
¹²Slušajte me, vi koji gubite srčanost
i koji ste daleko od pobjede.
¹³Primičem svoju pobjedu, nije više daleko,
spasenje moje zakasniti neće.
Na Sion ću spas staviti,
u Izraela svoju slavu."

Plać nad Babilonom

47 Spusti se, sjedni u prašinu,
djevice, kćeri babilonska!
Sjedni na zemlju, bez prijestolja,
kćeri kaldejska!
Jer, neće te više zvati
nježnom i tankočutnom.
²Uzmi mlin i melji brašno!
Skinji prijevjes,
podigni skut, razgali bedra,
prijeđi preko rijeke!
³Nek' se golotinja tvoja otkrije,
nek' se sramota tvoja pokaže!
Ja ću se osvetiti,
odvraćat' me nitko neće.
⁴Otkupitelj naš,
ime mu je Jahve nad Vojskama,
Svetac Izraelov, kaže:
⁵"Sjedi šutke, u mrak se povuci,
kćeri kaldejska.
Jer, neće te više zvati
vladaricom kraljevstava.
⁶Razgnjevih se na svoj narod,
oskrvnuh svoju baštinu.
Tebi ih u ruke izručih,
a ti im ne iskaza milosti.
Na starce si stavljala
jaram svoj preteški.

Izaija

I. PRVI DIO KNIGE PROROKA IZAIJE

⁷Govorila si: 'Dovijeka gospodaricom ču ostati.'
Nikad nisi to k srcu uzela ni pomislila kako će se završiti.
⁸A sad poslušaj, razvratnice, koja sjediš bezbrižno i u srcu svom govorиш: 'Ja, i nitko drugi!' Nikad neću obudovjeti, neću djece izgubiti!
⁹Stići će te oboje, za tren, u isti dan! Izgubit ćeš djecu, obudovjet ćeš! Punom će te mjerom snaći oboje, pokraj svega tvojeg vračanja i množine tvojih zaklinjanja!
¹⁰U zloču si se svoju uzdala, govorila si: 'Nitko me ne vidi!' Mudrost tvoja i znanje zavedoše te. U svom si srcu govorila: 'Ja i nitko drugi!'
¹¹Zlo će te snaći - nećeš ga presresti; oborit će se na te nesreća - nećeš je odvratiti; doći će na te propast iznenada - nećeš je predvidjeti.
¹²Ustraj, dakle, u svojim zaklinjanjima i u tolikim svojim čaranjima, oko kojih si se trudila od mladosti. Možda će ti biti od koristi? Možda ćeš s njima strah utjerati?
¹³Izmoriše te mnogi tvoji savjetnici! Nek' ustanu samo da te spase oni koji premjeravaju nebesa, koji promatraju zvijezde i koji svakog mjeseca proriču ono što će te snaći.
¹⁴Gle, oni će biti poput pljeve,oganj će ih sažeći. Ni sami sebe neće izbaviti iz zagrljaja plamenoga. Neće ostat' ni žerave da se tko ogrije, ni ognjišta da uza nj posjedne!
¹⁵Takvi će ti biti врачи tvoji, oko kojih si se trudila od mladosti! Poći će svaki svojim putem, i nikog neće biti da te spasi."

Jahve - jedini gospodar budućnosti

48 Čujte ovo, kućo Jakovljeva, vi koji se zovete imenom Izraelovim i koji ste izišli iz voda Judinih! Vi koji se Jahvinim imenom kunete i slavite Boga Izraelova, ali ne u istini i pravdi.
²Jer vi se nazivate po Svetome gradu i oslanjate se na Boga Izraelova, Jahve nad Vojskama njemu je ime.
³Dogodaje prošle odavna sam navijestio, iz mojih su izišli usta i ja sam ih objavio, učinih brzo, i zbi se.
⁴Jer znao sam da si tvrdokoran, da ti je šija žila gvozdena i čelo da ti je mjedeno.
⁵Zato sam ti već onda navijestio, javio ti prije nego što se zbilo, da ne bi rekao: "Moj kip učini to, rezani moj lik i ljeveni kip zapovjediše tako!"
⁶Čuo si i video sve to; zar ne priznaješ? A sada navijestit ču ti nešto novo, otajno, što još ne znaš;
⁷ovog je trena stvoreno, a ne odavna, o tome dosad nisi ništa čuo, da ne bi rekao: "Znao sam."
⁸Nisi o tome čuo ni znao, niti se uho tvoje prije otvorilo, jer znadoh da ćeš se iznevjeriti i da te od utrobe majčine zovu otpadnikom.
⁹Radi imena svoga odgađah svoj gnjev, radi časti svoje susprezah se da te ne uništим.
¹⁰Gle, pročistio sam te poput srebra, iskušao te u talioniku nevolje.
¹¹Sebe radi činih tako, sebe radi! Tâ zar da se ime moje obeščasti? Slave svoje drugome ne dam!

Kir - miljenik Jahvin

¹²Čuj me, Jakove, Izraele, koga sam pozvao: Ja jesam, ja sam prvi, ja sam i posljednji.
¹³Ruka moja zemlju utemelji, desnica mi razape nebesa. Pozovem ih samo, i odmah dolaze.
¹⁴Saberite se svi i čujte: tko je od njih to prorekao? "Onaj koga Jahve ljubi ispunit će volju moju

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

15 nad Babilonom i nad potomstvom kaldejskim."

"Ja rekoh i pozvah ga,
vodih ga i pomogoh u naumu.

16 Pristupite k meni i počujte ovo:
"Od početka nisam vam govorio tajno,
i kad se zbivalo, bijah onđe."
- "A sada me Gospod Jahve šalje
s duhom svojim."

Namjere Jahvine s Izraelom

17 Ovako govori Jahve, otkupitelj tvoj,
Svetac Izraelov:

"Ja, Jahve, Bog tvoj,
tvojem dobru te učim,
vodim te putem kojim ti je ići.

18 O, da si pazio na zapovijedi moje,
kao rijeka sreća bi tvoja bila,
a pravda tvoja kao morski valovi!

19 Potomstva bi tvojeg bilo kao pijeska,
a poroda utrobe tvoje kao njegovih zrnaca!
Nikad ti se ime ne bi zatrlo
niti izbrisalo pred mnom!"

A sad govori Jahve,
koji me od utrobe Slugom svojim načini,
da mu vratim natrag Jakova,
da se sabere Izrael.

5 Proslavih se u očima Jahvinim,
Bog moj bijaše mi snaga.

6 I reče mi:
"Premalo je da mi budeš Sluga,
da podigneš plemena Jakovljeva
i vratiš Ostatak Izraelov,
nego će te postaviti za svjetlost narodima,
da spas moj do nakraj zemlje doneseš."

Pjesma izlaska iz Babilona

20 Izadite iz Babilona, bježite iz Kaldeje!
Glasno kličući, kazujte,
objavljujte, do nakraj zemlje razglasite!
Govorite: "Jahve je otkupio slugu svoga Jakova!"

21 Nisu žđali dok ih je kroz pustinju vodio;
iz stijene je za njih vodu izbio,
rascijepio je pećinu i potekla je voda."

22 "Nema mira opakima," kaže Jahve.

Druga pjesma o Sluzi Jahvinu

49 Čujte me, otoci,
slušajte pomno, narodi daleki!
Jahve me pozvao od krila materina,
od utrobe majke moje spomenuo
se moga imena.

2 Od usta mojih britak mač je načinio,
sakrio me u sjeni ruke svoje,
od mene je oštru načinio strijelu,
sakrio me u svome tobolcu.

3 Rekao mi: "Ti si Sluga moj, Izraele,
u kom će se proslaviti!"

4 A ja rekoh: "Zaludu sam se mučio,
nizašto naprezao snagu."
Ipak, kod Jahve je moje pravo,
kod mog Boga nagrada je moja.

Prva poslanica Efežanima

I. OTAJSTVO SPASENJA I CRKVE

II. NOVI ŽIVOT KRŠĆANA

4. PAVLOVA ULOGA U SPASENJU

Pavao poslužitelj otajstva Kristova

3 Radi toga ja, Pavao, sužanj Krista Isusa za vas pogane...²Zacijelo ste čuli za rasporedbu milosti Božje koja mi je dana za vas: ³objavom mi je obznanjeno otajstvo, kako netom ukratko opisah. ⁴Citajući to, možete dokučiti kako ja shvaćam Kristovo otajstvo, ⁵koje nije bilo obznanjeno sinovima ljudskim drugih naraštaja. Ono je sada u Duhu objavljeno svetim njegovim apostolima i prorocima: ⁶da su pogani subaštinici i "sutijelo" i sudionici obećanja u Kristu Isusu - po evanđelju, ⁷kojega postao poslužiteljem darom milosti Božje koja mi je dana djelotvornošću snage njegove.

⁸Meni, najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: poganima biti blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova ⁹i osvijetliti rasporedbu otajstva, pred vjekovima skrivena u Bogu, koji sve stvorio, ¹⁰da sada - po Crkvi - Vrhovništvinama i Vlastima na nebesima bude obznanjena mnogolika mudrost Božja ¹¹zasnovana - po naumu o vjekovima - u Kristu Isusu Gospodinu našemu. ¹²U njemu, s pouzdanjem po vjeri u njega, imamo sloboden pristup. ¹³Zato ne klonite, molim, s nevolja mojih za vas! One su slava vaša!

Pavlova molitva

¹⁴Zato prigibam koljena pred Ocem, ¹⁵od koga imamo svakom očinstvu na nebu i na zemlji: ¹⁶neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka ¹⁷da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni ¹⁸mognete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina ¹⁹te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje.

²⁰Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti - ²¹Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga! Amen.

II. NOVI ŽIVOT KRŠĆANA

Poticaj na jedinstvo

4 Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostoјno poziva kojim ste pozvani! ²Podnosite jedni druge u ljubavi; ³trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! ⁴Jedno tijelo i jedan Duh - kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! ⁵Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! ⁶Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima!

⁷A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova. ⁸Zato veli:

*Na visinu uzađe vodeći sužnje,
dade dare ljudima.*

⁹Ono "uzade" - što drugo znači doli to da i siđe u donje krajeve, na zemlju? ¹⁰Koji siđe, isti je onaj koji i uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni. ¹¹On i "dade" jedne za apostole, druge za prroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje ¹²da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova ¹³dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove: ¹⁴da više ne budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi.

¹⁵Nego, istinjući u ljubavi da poradimo te sve uzraste u Njega, koji je Glava, Krist, ¹⁶od kojega sve Tijelo, usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po djelotvornosti primjerenoj svakom pojedinom dijelu, promiče svoj rast na sazidivanje u ljubavi.

Prva poslanica Efežanima
II. NOVI ŽIVOT KRŠĆANA

Novi život u Kristu

¹⁷Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive - u ispraznosti pameti njihove: ¹⁸zamračena uma, udaljeni od života Božjega, sve zbog neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova. ¹⁹Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da bi u pohlepi počinjali svaku nečistoću.

²⁰Vi pak ne naučiste tako Krista, ²¹ako ste ga doista čuli i u njemu bili poučeni kako je istina u Isusu: ²²da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast, ²³a obnavljati se duhom svoje pameti ²⁴i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine.

²⁵Zato odložite laž i govorite *istinu jedan drugomu* jer udovi smo jedni drugima. ²⁶*Srdite se, ali ne griješite!* Sunce nek ne zađe nad vašom srdžbom ²⁷i ne dajte mjesta đavlu. ²⁸Tko je krao, neka više ne krade, nego neka se radije trudi svojim rukama priskrbljivati da ima što podijeliti s potrebnim. ²⁹Nikakva nevaljala riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobra, da prema potrebi saziđuje i milost iskaže slušateljima. ³⁰I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja! ³¹Daleko od vas svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! ³²Naprotiv! Budite jedni drugima dobrostivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprosti.

45. tjedan,
227. dan čitanja, četvrtak, 12. listopada
2017.

Iz 49,7-54,3
Ef 5-6

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

Slavni povratak

⁷Ovako govori Jahve,
otkupitelj Izraelov, Svetac njegov,
onome kog preziru i odbacuju narodi,
sluzi silničkome:
"Kad vide, dići će se kraljevi,
bacit će se ničice knezovi,
zbog Jahve, koji je vjernost svoju pokazao,
Sveca Izraelova, koji te izabrazao."

⁸Ovako govori Jahve:
"U vrijeme milosti ja ču te uslišiti,
u dan spasa ja ču ti pomoći.
Sazdao sam te i postavio
za Savez narodu,
da zemlju podignem,
da nanovo razdijelim baštinu opustošenu,
⁹da kažeš zasužnjenima: 'Iziđite!'
a onima koji su u tami: 'Dođite na svjetlo!' Oni
će pasti uzduž svih putova,
i paša će im biti po svim goletima.

¹⁰Neće više gladovat' i žedati,
neće ih mučiti žega ni sunce,
jer vodit će ih onaj koji im se smiluje,
dovest će ih k izvorima vode.

¹¹Sve gore svoje obratit će u putove,
i ceste će se moje povisiti."

¹²Gle, jedni dolaze izdaleka,
drugi sa sjevera i sa zapada,
a neki iz zemlje sinimske.

¹³Kličite, nebesa, veseli se, zemljo,
podvikujte, planine, od veselja;
jer Jahve tješi narod svoj,
on je milosrdan nevoljnima.

¹⁴Sion reče: "Jahve me ostavi,
Gospod me zaboravi."

¹⁵"Može li žena zaboravit' svoje dojenče,
ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje?
Pa kad bi koja i zaboravila,
tebe ja zaboraviti neću.

¹⁶Gle, u dlanove sam te svoje urezao,
zidovi tvoji svagda su mi pred očima.

¹⁷Obnovitelji tvoji hitaju,
rušioci tvoji i pustošitelji odlaze od tebe.

¹⁸Obazri se oko sebe i pogledaj:
sabiru se svi i dolaze k tebi.
Života mi moga" - riječ je Jahvina -
"svima ćeš se njima zaodjenuti k'o nakitom,
i njima ćeš se k'o nevjesta ukrasiti!

¹⁹Jest, tvoje ruševine, tvoje razvaline

i tvoja zemlja poharana
pretijesna će biti žiteljima tvojim
kad se udalje oni što te zatirahu.

²⁰Opet će na tvoje uši reći
sinovi kojih si bila lišena:
'Pretijesno mi je mjesto ovo,
makni se da se mogu smjestiti.'

²¹I ti ćeš se u srcu svom zapitati:
'Tko mi rodi sve ove?
Bijah bez djece, neplodna,
prognana i odbačena,
pa tko ih podiže?
Bijah, eto, sama ostala,
a oni gdje su bili?"

²²Ovako govori Gospod Jahve:
"Evo, dajem rukom znak narodima
i zastavu svoju dižem plemenima.
Vratit će ti u naručju sinove,
nosit će ti kćeri na plećima.

²³Kraljevi će biti tvoji skrbnici,
a kneginje im tvoje dojkinje.
Klanjat će ti se licem do zemlje
i prah će izlat s tvojih nogu.
I znat ćeš da sam ja Jahve:
koji se u me uzdaju, neće se posramiti."

²⁴Može li se otet plijen junaku?
Može li sužanj pobjeći pobjedniku?

²⁵Da, ovako govori Jahve:
"Bit će oduzet sužanj junaku,
pobjeći će plijen pobjedniku!
S onima koji se s tobom spore
ja ču se sporiti,
tvoju djecu ja ču izbaviti;

²⁶tlačiteljima ču tvojim datи njihovo meso za jelo
i svojom krvlju opit će se kao moštom.
I znat će svako tijelo
da sam ja Jahve, Spasitelj tvoj,
i da je tvoj okupitelj Silni Jakovljev."

Stalnost spasenja

50 Ovako govori Jahve:
"Gdje je otpusno pismo vaše matere
kojim sam je otpustio?

Ili tko je od mojih vjerovnika taj
komu sam vas prodao?
Zbog bezakonja ste svojih prodani,
zbog nevjere je mati vaša otpuštena.

²Zašto ne nađoh nikoga kad sam došao?
Zašto se ne odazva nitko kad sam zazvao?

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

Zar mi je ruka prekratka da izbavi,
ili u meni snage nema da oslobodim?
Gle, prijetnjom svojom isušujem more,
u pustinje rijeke pretvaram;
njihove se ribe raspadaju jer vode nema
i od žedi ugibaju.
³Nebesa oblačim u tminu
i kostrijet im dajem za pokrivač!"

Treća pjesma o Sluzi Jahvinu A. Govori Sluga

⁴Gospod Jahve dade mi jezik vješt
da znam riječju krijepti umorne.
Svako jutro on mi uho budi
da ga slušam kao učenici.
⁵Gospod Jahve uši mi otvoril
ne protivih se niti uzmicah.
⁶Leda podmetnuh onima što me udarahu,
a obraze onima što mi bradu čupahu,
i lica svojeg ne zaklonih
od uvreda ni od pljuvanja.
⁷Gospod mi Jahve pomaže,
zato se neću smesti.
Zato učinih svoj obraz k'o kremen
i znam da se neću postidjeti.
⁸Blizu je onaj koji mi pravo daje.
Tko će se pravdati sa mnom?
Iziđimo zajedno!
Tko je protivnik moj u parnici?
Nek' mi se približi!
⁹Gle, Gospod mi Jahve pomaže,
tko će me osuditi?
Svi će se oni k'o haljina izlizati,
moljac će ih razjesti.

B. Poslušajte Slugu!

¹⁰Tko god se od vas Jahve boji,
nek' posluša glas Sluge njegova!
Tko u tmini hodi, bez tračka svjetlosti,
nek' se uzda u ime Jahvino,
nek' se na Boga svog osloni.
¹¹Ali svi vi oganj palite,
raspirujete žeravicu.
Idite u plamenove ognja svojega
i u žeravu koju raspiriste.
Tako će vam moja učiniti ruka:
ležat ćete u mukama.

Spas Abrahamovih sinova

51 Čujte me, vi koji za pravdom težite,
koji Jahvu tražite;
pogledajte stijenu iz koje ste isječeni
i jamu duboku iz koje ste izvađeni.
²Pogledajte oca svoga Abrahama
i Saru koja vas porodi!
Jest, sam bijaše kad sam ga pozvao,
al' sam ga blagoslovio i umnožio."
³Jest, Jahvi se sažalio Sion,
sažalile mu se njegove razvaline.
Pustaru će njegovu učiniti poput Edena,
a stepu poput Vrta Jahvina.
Klicanje i radost njim će odjekivati,
i zahvalnice i glas hvalospjeva.

Jahve će suditi svijet

⁴"Pomno me slušaj, puče moj,
počujte me, narodi!
Jer od mene Zakon dolazi
i moje pravo za svjetlo narodima.
⁵Brzo će stići pravda moja,
moje će spasenje doći kao svjetlost.
Moja će mišica suditi narodima.
Mene očekuju otoci
i u mojo se mišicu uzdaju.
⁶K nebu oči podignite,
na zemlju dolje pogledajte.
K'o dim će se rasplinut' nebesa,
zemlja će se k'o haljina istrošit',
kao komarci nestat će joj žitelji.
Ali će spasenje moje trajati dovijeka,
i pravdi mojoj neće biti kraja.

⁷Poslušajte me, vi koji poznajete pravo,
narode kojima je moj Zakon u srcu.
Ne bojte se poruge ljudske,
ne plašite se uvreda!
⁸Jer moljac će ih razjesti kao haljinu,
crv će ih rastociti kao vunu.
Ali će pravda moja trajati dovijeka
i spas moj od koljena do koljena."

Jahvino buđenje

⁹Probudi se! Probudi se!
Opaši se snagom, mišice Jahvina!
Probudi se, kao u dane davne,
za drevnih naraštaja.
Nisi li ti rasjekla Rahaba i probola Zmaja?
¹⁰Nisi li ti isušila more, vodu velikog bezdana,

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

i od dubine morske put načinila
da njime prolaze otkupljeni?
¹¹Vratit će se oni što ih je oslobodio Jahve
i s radosnim kricima doći će na Sion.
Vječna će sreća biti nad glavama,
pratit će ih klicanje i radost,
nestat će tuge i jecaja.

Jahve, svemoćni tješitelj

¹²Ja, ja sam tješitelj vaš.
Tko si ti da se bojiš
smrtna čovjeka i sina čovječjeg,
koji je kao trava?
¹³Zaboravio si Jahvu, svoga Stvoritelja,
koji razastrije nebesa
i koji zemlju utemelji;
sveudilj strepiš, svaki dan,
od tlačiteljeve jarosti.
Kao da je pregnuo da te uništi.
Ali gdje je sad jarost tlačiteljeva?

Spasenje

¹⁴Doskora će biti slobodan sužanj, neće
umrijeti u jami, niti će mu kruha nedostajati. ¹⁵Jer,
ja sam Jahve, Bog tvoj, koji burkam more da mu
valovi buče, ime mi je Jahve nad Vojskama.
¹⁶Svoje sam ti riječi stavio u usta, u sjenu svoje
ruke sakrio sam te kad sam razastro nebesa,
utemeljio zemlju i rekao Sionu: "Ti si narod moj!"

Buđenje Jeruzalema

¹⁷Probudi se, probudi se,
ustani, Jeruzaleme!
Ti koji si pio iz ruke Jahvine
čašu gnjeva njegova.
Ispio si pehar opojni,
do dna ga iskapio.
¹⁸Od svih sinova koje je rodio
ne bješe nikog da ga vodi;
od svih sinova koje je podigao
ne bješe nikog da ga pridrži.
¹⁹Ovo te dvoje pogodilo
- tko da te požali? -
pohara i rasap, glad i mač
- tko da te utješi?
²⁰Sinovi ti leže obamrli
po uglovima svih ulica,
kao antilopa u mreži,

puni gnjeva Jahvina,
prijetnje Boga tvojega.
²¹Zato čuj ovo, bijedniče,
pijan, ali ne od vina.
²²Ovako govori Jahve, Gospod tvoj,
tvoj Bog, branitelj tvoga naroda:
"Iz ruke ti, evo, uzimam
čašu opojnu, pehar gnjeva svojega:
nećeš ga više piti.
²³Stavit ču je u ruke tvojim tlačiteljima,
onima koji su ti govorili:
'Prigni se da prijeđemo!'
I ti si im leđa kao tlo podmetao,
kao put za prolaznike.

52 Probudi se! Probudi se!
Odjeni se snagom, Sione!
Odjeni se najsjajnijim haljinama,
Jeruzaleme, grade sveti,
jer više neće k tebi ulaziti
neobrezani i nečisti.
²Otresi prah sa sebe, ustani,
izgnani Jeruzaleme!
Skinji okov sa svog vrata,
izgnana kćeri sionska."

Narod u sužanjstvu

3Jest, ovako govori Jahve: "Bili ste prodani
nizašto i bit će te otkupljeni bez novaca." ⁴Jest,
ovako govori Gospod Jahve: "Moj je narod sišao
nekoć u Egipat da se ondje nastani kao stranac,
potom ga Asirci nizašto potlačiše. ⁵Ali sada, čemu
sam ja ovdje - riječ je Jahvina - kad je moj narod
bio bez razloga porobljen, a gospodari njegovi
likuju - riječ je Jahvina - i bez prestanka se
danomice ime moje huli. ⁶Zato će narod moj
poznati moje ime i shvatit će u onaj dan da sam ja
koji govorim: 'Evo me!'"

Buđenje Jahve i Jeruzalema

⁷Kako su ljupke po gorama
noge glasonoše radosti
koji oglašava mir, nosi sreću,
i spasenje naviješta
govoreć Sionu:
"Bog tvoj kraljuje!"
⁸Čuj, stražari ti glas podižu,
zajedno svi kliču od radosti,
jer na svoje oči vide

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

gdje se na Sion vraća Jahve.

⁹Radujte se, kličite,
razvaline jeruzalemske,
jer je Jahve utješio narod svoj
i otkupio Jeruzalem.

¹⁰Ogolio je Jahve svetu svoju mišicu
pred očima svih naroda,
da svi krajevi zemaljski vide
spasenje Boga našega.

¹¹Odlazite, odlazite, izidite odatle,
ne dotičite ništa nečisto!
Izidite iz njegove sredine! Očistite se,
vi koji nosite posude Jahnine!

¹²Jer nećete izići u hitnji,
niti ćete ići bježeći,
jer će vam prethodnica biti Jahve,
a zalaznica Bog Izraelov!

Četvrta pjesma o Sluzi Jahvinu

¹³Gle, uspet će Sluga moj,
podignut će se, uzvisit¹ i proslaviti!

¹⁴Kao što se mnogi užasnuše vidjevši ga
- tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo
te obličjem više nije naličio na čovjeka -

¹⁵tako će on mnoge zadiviti narode
i kraljevi će pred njim usta stisnuti
videći ono o čemu im nitko nije govorio,
shvaćajući ono o čemu nikad čuli nisu:

53 "Tko da povjeruje u ono što
nam je objavljeno,
kome se otkri ruka Jahnina?"

²Izrastao je pred njim poput izdanka,
poput korijena iz zemlje sasušene.
Ne bijaše na njem ljepote ni sjaja
da bismo se u nj zagledali,
ni ljupkosti da bi nam se svidio.

³Prezren bješe, odbačen od ljudi,
čovjek boli, vičan patnjama,
od kog svatko lice otklanja,
prezren bješe, odvrgnut.

⁴A on je naše bolesti ponio,
naše je boli na se uzeo,
dok smo mi držali
da ga Bog bije i ponižava.

⁵Za naše grijeha probodoše njega,
za opačine naše njega satriješe.
Na njega pade kazna - radi našeg mira,
njegove nas rane iscijeliše.

⁶Poput ovaca svi smo lutali

i svaki svojim putem je hodio.

A Jahve je svalio na nj
bezakonje nas sviju.

⁷Zlostavlju ga, a on puštaše,
i nije otvorio usta svojih.
K'o janje na klanje odvedoše ga;
K'o ovca, nijema pred onima što je strižu,
nije otvorio usta svojih.

⁸Silom ga se i sudom riješiše;
tko se brine za njegovu sudbinu?
Da, iz zemlje živih ukloniše njega,
za grijeha naroda njegova nasmrt ga izbiše.

⁹Ukop mu odrediše među zločincima,
a grob njegov bi s bogatima,
premda nije počinio nepravde
nit' su mu usta laži izustila.

¹⁰Al' se Jahvi svidje da ga pritisne bolima.
Žrtvuje li život svoj za naknadnicu,
vidjet će potomstvo, produžiť sebi dane
i Jahnina će se volja po njemu ispuniti.

¹¹Zbog patnje duše svoje vidjet će svjetlost
i nasititi se spoznajom njezinom.
Sluga moj pravedni opravdat će mnoge
i krivicu njihovu na sebe uzeti.

¹²Zato će mu mnoštvo dati u baštinu
i s mogućnicima pljen će dijeliti,
jer sam se ponudio na smrt
i među zlikovce bio ubrojen,
da grijeha mnogih poneše na sebi
i da se zauzme za zločince.

Plodnost Jeruzalema

54 Kliči, nerotkinjo, koja nisi rađala;
podvikuj od radosti, ti što ne znaš
za trudove!

Jer osamljena više djece ima
negoli udata, kaže Jahve.

²Raširi prostor svog šatora,
razastri, ne štedi platna svog prebivališta,
produži mu užeta, kolčiće učvrsti!

³Jer proširit ćeš se desno i lijevo.
Tvoje će potomstvo zavladati narodima
i napučiti će opustjele gradove.

Prva poslanica Efežanima

II. NOVI ŽIVOT KRŠĆANA

5 Budite dakle nasljedovatelji Božji kao djeca ljubljena² i hodite u ljubavi kao što je i Krist ljubio vas i sebe predao za vas kao prinos i žrtvu Bogu na ugodan miris.

³A bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne spominje među vama, kako dolikuje svetima! ⁴Ni prostota, ni ludorija, ni dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje! ⁵Jer dobro znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik - taj idolopoklonik - nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjem. ⁶Nitko neka vas ispraznim riječima ne zavarava: zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. ⁷Nemajte dakle ništa s njima! ⁸Da, nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite - ⁹plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina - ¹⁰i odlučite se za ono što je milo Gospodinu. ¹¹A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače raskrinkavajte, ¹²jer što potajno čine, sramota je i govoriti. ¹³A sve što se raskrinka, pod svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost je. ¹⁴Zato veli:

"Probudi se, ti što spavaš,
ustani od mrtvih
i zasvijetljet će ti Krist."

¹⁵Razmotrite dakle pomno kako živate! Ne kao ludi, nego kao mudri! ¹⁶Iskupljujte vrijeme jer dani su zli! ¹⁷Zato ne budite nerazumni, nego shvatite što je volja Gospodnja! ¹⁸I ne opijajte se vinom u kojem je razuzdanost, nego - punite se Duhom! ¹⁹Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama! Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu! ²⁰Svagda i za sve zahvaljujte Bogu i Ocu u imenu Gospodina našega Isusa Krista!

Obiteljsko čudoređe

²¹Podložni budite jedni drugima u strahu Kristovu! ²²Žene svojim muževima kao Gospodinu! ²³Jer muž je glava žene kao i Krist Glava Crkve - On, Spasitelj Tijela. ²⁴Pa kao što se Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu!

²⁵Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju ²⁶da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ ²⁷te sebi predvede Crkvu slavnu, bez ljage i

nabora ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane. ²⁸Tako treba da i muževi ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, sebe ljubi²⁹ a nitko nikada ne mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. ³⁰Doista, mi smo udovi njegova Tijela! ³¹Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. ³²Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu. ³³Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje svog muža.

6 Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. ²Poštuj oca svoga i majku - to je prva zapovijed s obećanjem: ³da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji. ⁴A vi, očevi, ne srdite djece svoje, nego ih odgajajte stegom i urazumljivanjem Gospodnjim!

⁵Robovi, slušajte svoje zemaljske gospodare kao Krista - sa strahom i trepetom, u jednostavnosti srca. ⁶Ne naoko, kao oni koji se ulaguju ljudima, nego kao sluge Kristove koje zdušno vrše volju Božju; ⁷dragovoljno služe - kao Gospodinu, a ne ljudima, ⁸znajući da će svatko, bio on rob ili slobodnjak, učini li što dobro, za to dobiti plaću od Gospodina.

⁹I vi, gospodari, isto se tako vladajte prema njima: kanite se prijetnje, znajući da je i njihov i vaš Gospodar na nebesima i da u njega nema pristranosti.

Duhovni boj

¹⁰Ubuduće jačajte se u Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj. ¹¹Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim.

¹²Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. ¹³Zbog toga posegnite za svom opremom Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se kada sve nadvladate. ¹⁴Držite se dakle! Opašite bedra istinom, obucite oklop pravednosti, ¹⁵potpašite noge spremnošću za evanđelje mira! ¹⁶U svemu imajte uza se štit vjere; njime ćete moći ugasiti ognjene strijele Zloga. ¹⁷Uzmite i kacigu

Prva poslanica Efežanima

II. NOVI ŽIVOT KRŠĆANA

spasenja i mač Duha, to jest Riječ Božju.

¹⁸Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete, ¹⁹i za me, da mi se otvore usta i dade riječ hrabro obznaniti otajstvo evanđelja ²⁰kojeg sam poslanik u okovima, da se ohrabrim o njemu kako treba govoriti.

OSOBNE OBAVIJESTI I POZDRAVI

²¹A da i vi znate što je sa mnom, kako mi je, o svemu će vas obavijestiti Tihik, ljubljeni brat i vjerni poslužitelj u Gospodinu. ²²Njega šaljem k vama baš zato da znate kako smo i da ohrabri srca vaša.

²³Mir braći i ljubav, s vjerom, od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista!

²⁴Milost sa svima koji ljube Gospodina našega Isusa Krista - u neraspadljivosti.

45. tjedan, 228. dan čitanja, petak, 13. listopada 2017.

Iz 54,4-60,22
Fil 1

Poslanica Filipljanima

Poslanica Filipljanima je jedna od knjiga Novoga zavjeta i Biblije. Autor je apostol Pavao oko 62. godine, dok je bio u zatočeništvu u Rimu. Biblijska kratica je Fil.

Opće je prihvaćeno od svih teologa, da je autor poslanice apostol Pavao. Jedino dio teologa smatra, da je mali dio 2. poglavlja (Fil 2,5-11) kršćanski himan, koji je Pavao citirao: "...On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe "oplijeni" uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom..." Poslanica je namijenjena kršćanskoj zajednici u grčkom gradu Filipi u pokrajini Makedoniji, gdje su bili jedni od najranijih kršćana u Europi. Postajalo je veliko prijateljstvo i naklonost između tih kršćana i apostola Pavla. Premda su bili siromašni, pokazivali su veliku spremnost na suradnju, darežljivost i zauzimanje u širenju kršćanstva: "A i vi, Filipljani, znate: u početku evanđelja, kad oputovah iz Makedonije, nijedna mi se Crkva nije pridružila u pogledu izdataka i primitaka, doli vi jedini (Fil 4,15)".

Filipljani su poslali izaslanika, koji se zvao Epafrodit (kasnije je postao biskup i svetac), da posjeti apostola Pavla, dok je bio zatočen u Rimu. On je donio darove i potrepštine i stavio se Pavlu na raspologanje da ga poslužuje u potrebi. Bio je toliko predan, da se razbolio gotovo na smrt (Fil 2,27), ali je ipak ozdravio. Pavao je iz zahvalnosti napisao ovu poslanicu, koju je u Filipe donio Epafrodit kada se vratio iz Rima. Pun je radosti i zahvalnosti zbog njih: "Zahvalujem Bogu svomu kad vas se god sjetim. Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim (Fil 1,3-4)". Piše im kako, zbog njegova zatočeništva, vjernici još više šire Evanđelje. Pavao se ne boji smrti, jer vjeruje u vječni život: "Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak! (Fil 1,21)". Ipak ima dvojbu: "Pritiješnjen sam od ovoga dvoga: želja mi je otići i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje; ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas (Fil 1,24-25)". Poručuje im, da se ponašaju dostojno evanđelja Kristova bio on prisutan među njima ili daleko od njih. Poslat će im svog suradnika Timoteja, a nada se i da će on jednom doći ponovno u Filipe. Na kraju poslanice, šalje im pozdrave.

[Wikipedia](#)

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

Ljubav Jahvina

⁴Ne boj se, nećeš se postidjeti;
na srami se, nećeš se crvenjeti.
Zaboravit ćeš sramotu svoje mladosti
i više se nećeš spominjati rugla
udovištva svoga.
⁵Jer suprug ti je tvoj Stvoritelj,
ime mu je Jahve nad Vojskama;
tvoj je Otkupitelj Svetac Izraelov,
Bog zemlje svekolike on se zove.
⁶Jest, k'o ženu ostavljenu, u duši ucviljenu,
Jahve te pozvao.
Zar se smije otpustiti žena svoje mladosti,
pita Bog tvoj.
⁷Za kratak trenutak ostavih tebe,
al' u sućuti velikoj opet ču te prigrliti.
⁸U provali srdžbe sakrih načas od tebe lice svoje,
al' u ljubavi vječnoj smilovah se tebi,"
govori Jahve, tvoj Otkupitelj.
⁹"Bit će mi k'o za Noinih dana,
kad se zakleh da vode Noine
neće više preplaviti zemlju;
tako se zaklinjem da se više neću
na tebe srditi nit' ču ti prijetiti.
¹⁰Nek' se pokrenu planine i potresu brijezi,
al' se ljubav moja neće odmač' od tebe,
nit' će se pokolebiti moj Savez mira,"
kaže Jahve koji ti se smilovao.

Novi Jeruzalem

¹¹"O nevoljnice, vihorom vitlana, neutješna,
gle, postavit će na smaragd tvoje kamenje
i na safir tvoje temelje.
¹²Od rubina dići će ti kruništa,
vrata tvoja od prozirca,
ograda ti od dragulja.
¹³Svi će ti sinovi Jahvini biti učenici,
i velika će biti sreća djece tvoje.
¹⁴Na pravdi ćeš biti zasnovana.
Odbaci tjeskobu, nemaš se čega bojati,
odbaci strah jer ti se neće primaći.
¹⁵Ako li te napadnu, neće doći od mene;
tko se na te digne, zbog tebe će pasti.
¹⁶Gle, ja sam stvorio kovača
koji raspaljuje žeravu
i vadi iz nje oružje da ga kuje.
Ali stvorih i zatornika da uništava.
¹⁷Neće uspjeti oružje protiv tebe skovano.
Dokazat ćeš da je zao svaki jezik

što na te udari na sudu.
To je baština slugu Jahvinih,
to im je pobjeda od mene" - riječ je Jahvina.

Hrana ubogih

55 "O svi vi koji ste žedni,
dođite na vodu;
ako novaca i nemate, dođite.
Bez novaca i bez naplate
kupite vina i mljeka!
²Zašto da trošite novac na ono što kruh nije
i nadnicu svoju na ono što ne siti?
Mene poslušajte, i dobro ćete jesti
i sočna ćete uživati jela.
³Priklonite uho i k meni dođite,
poslušajte, i duša će vam živjeti.

Savez

Sklopite ću s vama Savez vječan,
Savez milosti Davidu obećanih."
⁴Evo, učinih te svjedokom pucima,
knezom i zapovjednikom narodima.
⁵Evo, pozvat ćeš narod koji ne poznaješ,
i narod koji te ne zna dohrlit će k tebi
radi Jahve, Boga tvojega,
i Sveca Izraelova, jer on te proslavio.

Blizina Jahvina

⁶Tražite Jahvu dok se može naći,
zovite ga dok je blizu!
⁷Nek' bezbožnik put svoj ostavi,
a zlikovac naume svoje.
Nek' se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati,
k Bogu našem jer je velikodušan u praštanju.
⁸"Jer misli vaše nisu moje misli
i puti moji nisu vaši puti," riječ je Jahvina.
⁹"Visoko je iznad zemlje nebo,
tako su puti moji iznad vaših putova,
i misli moje iznad vaših misli."

Moć Jahvine riječi

¹⁰"Kao što daždi i sniježi s neba bez prestanka
dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala
sjeme sijaču i kruha za jelo,¹¹tako se riječ koja iz
mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego
čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je
poslaha."

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

Završetak knjige

- ¹²Da, s radošću ćete otići
i u miru ćete biti vođeni.
Gore će i brda klicati od radosti pred vama
i sva će stabla u polju pljeskati.
¹³Umjesto trnja rast će čempresi,
umjesto koprive mirta će nicati.
I bit će to Jahvi na slavu,
kao znak vječan, neprolazan.

III. TREĆI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Jahve prihvaća obrednike

56 Ovako govori Jahve: "Držite se prava i činite pravdu, jer će uskoro doći moj spas i objaviti se moja pravednost."

2 Blago čovjeku koji čini tako i sinu čovječjem što se toga pridržava: koji poštuje subotu da je ne oskrvni i koji ruke svoje čuva od svakoga zla djela.

3 Neka sin tuđinčev koji je prionuo uz Jahvu ne govori: "Jamačno će me Jahve odvojiti od svojega naroda." Neka uškopljениk ne govori: "Ja sam, evo, tek suho drvo."

4 Jer ovako govori Jahve: "S uškopljenicima koji obdržavaju subotu, koji izabiru što je meni drago i ostanu postojani u Savezu mome - ⁵ podići ću u kući svojoj i među svojim zidovima spomenik i ime, bolje nego sinovima i kćerima, dat ću im vječno ime koje neće biti iskorijenjeno.

6 A sinove tuđinske koji pristadoše uz Jahvu da mu služe i da ljube ime Jahvino i da mu budu službenici, koji poštuju subotu i ne oskrnuju je i postojani su u Savezu mome, ⁷ njih ću dovesti na svoju svetu goru i razveseliti u svojem Domu molitve. Njihove žrtve paljenice i klanice bit će ugodne na mojoj žrtveniku, jer će se Dom moj zvati Dom molitve za sve narode."

8 Riječ je Gospoda Jahve koji sabire raspršene Izraelce: "Sabrat ću ih još povrh onih koji su već sabrani."

Nedostojnost glavara

- ⁹Sve zvijeri poljske, dođite jesti,
i sve vi, zvijeri šumske!
¹⁰Svi su mu stražari slijepi,
i ništa ne shvaćaju.
Svi su oni psi nijemi, ne mogu lajati.
Sanjaju i drijemaju, najmilije im spavati.

¹¹Psi su to proždrljivi, nezasitni;
pastiri su to bez razbora:
svaki svojim putem okreće,
svaki za dobitkom svojim.

¹²"Dodite, donijet ću vina;
napit ćemo se pića žestoka,
i sutra će biti kao danas,
izobilje veliko, preveliko!"

57 Pravednik gine, i nitko ne mari.
Uklanjuju ljude pobožne,
i nitko ne shvaća.

Da, zbog zla uklonjen je pravednik
²da bi ušao u mir.

Tko god je pravim putem hodio
počiva na svom ležaju.

³Pristupite sad, sinovi vračarini,
leglo preljubničko i bludničko!

⁴S kim se podrugujete,
na koga razvaljujete usta
i komu jezik plazite?
Niste li vi porod grešan i leglo lažljivo?

⁵Vi koji se raspaljujete među hrašćem,
pod svakim zelenim drvetom,
žrtvujući djecu u dolinama
i u rasjelinama stijena!

Proročka tužaljka protiv idolopoklonstva

⁶Dio je tvoj među oblucima potočnim,
oni, oni su baština tvoja.
Njima izljevaš ljevanicu,
njima prinosiš darove!
Zar da se time ja utješim?

⁷Na gori visokoj, uzdignutoj,
svoj si ležaj postavila
i popela se onamo
da prinosiš žrtvu klanicu.

⁸Za vrata i dovratke
metnula si spomen svoj;
daleko od mene svoj ležaj raskrivaš,
penješ se na nj i širiš ga.
Pogađala si se s onima
s kojima si voljela lijegati,
sve si više bludničila s njima
gleđajući im mušku snagu.

⁹S uljem za Molekom trčiš, s pomastima mnogim,
nadaleko posla glasnike svoje,
strovali ih u Podzemlje.

¹⁰Iscrpljena si od tolikih lutanja,
al' nisi rekla: "Beznadno je!"

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

Snagu si svoju nanovo našla
te nisi sustala.

¹¹Koga si se uplašila i pobjjala
da si se iznevjerila,
da se više nisi mene spominjala,
niti si me k srcu uzimala?

Šutio sam, zatvarao oči,
zato me se nisi bojala.

¹²Ali će objavit' o tvojoj pravdi
i djela ti tvoja neće koristiti.

¹³Kad uzmeš vikati, nek' te izbave
kipovi koje si skupila,
sve će ih vjetar raznijeti,
vihor će ih otpuhnuti.
A tko se u me uzda, baštinit će zemlju
i zaposjest će svetu goru moju.

Pjesma utjehe

¹⁴Gовориće se:

Naspite, naspite, poravnajte put!
Uklonite zapreke s puta mog naroda!

¹⁵Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni,
koji vječno stoluje i ime mu je Sveti:
"U prebivalištu visokom i svetom stolujem,
ali ja sam i s potlačenim i poniženim,
da oživim duh smjernih,
da oživim srca skrušenih.

¹⁶Jer neću se preprijeti dovjeka
ni vječno se ljutiti:
preda mnom bi podlegao duh
i duše što sam ih stvorio.

¹⁷Zbog grijeha lakomosti njegove razgnjevih se,
udarih ga i sakrih se rasrđen.

Ali on okrenu za srcem svojim

¹⁸i vidjeh putove njegove.
Izlječit će ga, voditi

i utješit' one što s njime tuguju -

¹⁹staviti će hvalu na usne njihove.
Mir, mir onom tko je daleko i tko je blizu,"
govori Jahve, "ja će te izlječiti."

²⁰Al' opaki su poput mora uzburkanog
koje se ne može smiriti,
valovi mu mulj i blato izmeću.

²¹"Nema mira grešnicima!" govori Bog moj.

Post

58 Viči iz sveg grla, ne suspeži se!

Glas svoj poput roga podigni.

Objavi mom narodu njegove zločine,

domu Jakovljevu grijehe njegove.

²Dan za danom oni mene traže
i žele znati moje putove,
kao narod koji vrši pravdu
i ne zaboravlja pravo Boga svoga.
Od mene ištu pravedne sudove
i žude da im se Bog približi:
³"Zašto postimo ako ti ne vidiš,
zašto se trapimo ako ti ne znaš?"
Gle, u dan kad postite poslove nalazite
i na posao gonite radnike svoje.

⁴Gle, vi postite da se prepirete i svađate
i da pesnicom bijete siromahe.
Ne postite više kao danas,
i čut će vam se glas u visini!

⁵Zar je meni takav post po volji
u dan kad se čovjek trapi?
Spuštati kao rogoz glavu k zemlji,
sterati poda se kostrijet i pepeo,
hoćeš li to zvati postom
i danom ugodnim Jahvi?

⁶Ovo je post koji mi je po volji,
riječ je Jahve Gospoda:
Kidati okove nepravedne,
razvezivat' spone jarmene,
puštati na slobodu potlačene,
slomiti sve jarmove;

⁷podijeliti kruh svoj s gladnima,
vesti pod krov svoj beskućnike,
odjenuti onog koga vidiš gola
i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi.

⁸Tad će sinut' poput zore tvoja svjetlost,
i zdravlje će tvoje brzo procvasti.
Pred tobom će ići tvoja pravda,
a Slava Jahvina bit će ti zalaznicom.

⁹Vikneš li, Jahve će ti odgovorit,
kad zavapiš, reći će: "Evo me!"
Ukloniš li iz svoje sredine jaram,
ispružen prst i besjedu bezbožnu,

¹⁰dadeš li kruha gladnome,
nasitiš li potlačenog,
tvoja će svjetlost zasjati u tmini
i tama će tvoja kao podne postati,

¹¹Jahve će te voditi bez prestanka,
sitit će te u sušnim krajevima.

On će krijebit' kosti tvoje
i bit ćeš kao vrt zaljeven,
kao studenac
kojem voda nikad ne presuši.

¹²I ti ćeš graditi na starim razvalinama,

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

dići ćeš temelje budućih koljena.
Zvat će te popravljačem pukotina
i obnoviteljem cesta do naselja.

O šabatu

¹³Zadržiš li nogu da ne pogaziš subotu
i u sveti dan ne obavљаш poslove;
nazoveš li subotu milinom
a časnim dan Jahvi posvećen;
častiš li ga odustajuć' od puta,
bavljenja poslom i pregovaranja -
¹⁴tad ćeš u Jahvi svoju milinu naći,
i ja ču te provesti po zemaljskim visovima,
dat ču ti da uživaš u baštini oca tvog Jakova,
jer Jahvina su usta govorila.

Psalam

59 Ne, nije ruka Jahvina prekratka
da spasi,
niti mu je uho otvrdlo da ne bi čuo,
²hego su opačine vaše jaz otvorile
između vas i Boga vašega.
Vaši su grijesi lice njegovo zastigli,
i on vas više ne sluša.
³Jer ruke su vaše u krvi ogrezzle,
a vaši prsti u zločinima.
Usne vam izgovaraju laž,
a jezik podlost mrmljja.
⁴Nitko s pravom tužbu ne podiže,
niti koga sude po istini.
U ništavilo se uzdaju, laž kazuju,
začinju zloču, a rađaju bezakonje.
⁵Legu jaja gujina,
tkaju mrežu paukovu;
pojede li tko njihovo jaje, umire,
razbije li ga, iz njega ljutica izlazi.
⁶Njihovim tkanjem nemoguće se odjenuti,
ne možeš se pokriti njihovom
rukotvorinom.
Rukotvorine su njihove djela zločinačka,
rukama svojim čine nasilje.
⁷Noge njihove u zlo hitaju
i brze su da krv nevinu proliju.
Misli su im misli zločinačke,
pustoš i propast na njinim su putima.
⁸Put mira oni ne poznaju,
na stazama njihovim nema pravice.
Iskrivili su svoje putove,
tko njima kreće mira ne poznaje.

⁹Stog' se pravo od nas udaljilo,
zato pravda ne dopire do nas.
Nadasmo se svjetlosti, a ono tama;
i vidjelu, a ono u tmini hodimo.

¹⁰Pipamo kao slijepci duž zida,
tapkamo kao bez očiju.
Spotičemo se u podne k'o u sumraku,
sasvim zdravi, kao da smo mrtvi.

¹¹Svi mumlijamo kao medvjedi
i gučemo tužno kao golubovi.
Očekivamo Sud, a njega nema,
i spasenje - od nas je daleko.

¹²Jer mnogo je naših opačina pred tobom
i grijesi naši protiv nas svjedoče.
Doista, prijestupi su naši pred nama,
mi znademo svoju krivicu;

¹³pobunili smo se i zanijekali Jahvu,
odmetnuli se od Boga svojega,
govorili podlo, odmetnički,
mrmljali u srcu riječi lažljive.

¹⁴Tako je potisnuto pravo,
i pravda mora stajati daleko.
Jer na trgu posrnu istina
i poštenju nema više pristupa.

Jahve na djelu

¹⁵Vjernosti je ponestalo,
a tko izbjegava zlo, bude opljačkan.
Jahve vidje, i ne bi mu milo
što nema pravice.

¹⁶Vidje da nema čovjeka,
začudi se što nema posrednika.
Tad mu pomože njegova mišica
i njegova ga pravda poduprije.

¹⁷Pravednost je obukao k'o oklop,
stavio na glavu kacigu spasenja.
Osvetom se odjenuo k'o haljom,
ognu se revnošću kao plaštem.

¹⁸Vratit će svakome po njegovim djelima:
gnjev svojim protivnicima,
odmazdu dušmanima.

¹⁹Sa zapada vidjet će ime Jahvino
i Slavu njegovu s istoka sunčanog.
Jer doći će kao uska rijeka
koju goni dah Jahvin.

²⁰Ali doći će Otkupitelj Sionu,
i onima od sinova Jakovljevih
koji se obrate od svog otpadništva,
riječ je Jahvina.

Izaija

II. KNJIGA IZRAELOVE UTJEHE

Proroštvo

²¹"A ovo je moj Savez s njima," govori Jahve.
"Duh moj koji je na tebi i riječi moje koje stavih u
tvoja usta neće izići iz usta tvojih ni usta tvojega
potomstva, ni iz usta potomstva tvojih potomaka
od sada dovijeka," veli Jahve.

Uskrsnuće Jeruzalema

60 Ustani, zasini, jer svjetlost
tvoja dolazi,
nad tobom blista Slava Jahvina.
²A zemlju, evo, tmina pokriva,
i mrklinu narode!
A tebe obasjava Jahve,
i Slava se njegova javlja nad tobom.
³K tvojoj svjetlosti koračaju narodi,
i kraljevi k istoku tvoga sjaja.
⁴Podigni oči, obazri se:
svi se sabiru, k tebi dolaze.
Sinovi tvoji dolaze izdaleka,
kćeri ti nose u harućju.
⁵Gledat ćeš tad i sjati radošću,
igrat će srce i širit' se,
jer k tebi će poteći bogatstvo mora,
blago naroda k tebi će pritjecati.
⁶Mnoštvo deva prekrit će te,
jednogrbe deve iz Midjana i Efe.
Svi će iz Šebe doći
donoseći zlato i tamjan
i hvale Jahvi pjevajući.
⁷Sva stada kedarska u tebi će se sabrati,
ovnovi nebajotski bit će ti na službu.
Penjat će se k'o ugodna žrtva
na moj žrtvenik,
proslavit će Dom Slave svoje!
⁸Tko su oni što lebde poput oblaka,
k'o golubovi prema golubinjacima svojim?
⁹Da, to se zbog mene sabiru brodovi,
lađe su taršiske pred njima
da izdaleka dovezu tvoje sinove,
a s njima srebro njihovo i zlato,
zbog imena Jahve, Boga tvojega,
zbog Sveca Izraelova koji te proslavi.
¹⁰Zidine će tvoje obnoviti stranci
i kraljevi njihovi služit će ti.
U svojoj srdžbi ja sam te udario,
al' u svojoj naklonosti opet ti se smilovah.
¹¹Vrata će tvoja biti otvorena svagda,
ni danju ni noću neće se zatvarati,

da propuste k tebi bogatstva naroda
s kraljevima koji ih vode.

¹²Jer propast će narod i kraljevstvo
koje ti ne bude htjelo služiti,
i ti će se narodi sasvim zatrti.

¹³K tebi će doći slava Libanona,
čempresi, jele i brijestovi skupa,
da ukrase prostor mojega Svetišta,
podnože će moje proslaviti!

¹⁴K tebi će, sagnuti, dolaziti sinovi
tvojih tlačitelja,
pred noge ti padat' koji te prezirahu.
Nazivat će te Gradom Jahvinim,
Sionom Sveca Izraelova.

¹⁵Zato što si bio ostavljen,
omražen, izbjegavan,
učinit će te vječnim ponosom,
radošću od koljena do koljena.

¹⁶Ti ćeš sisati mlijeko naroda,
sisat ćeš grudi kraljeva.
I znat ćeš da sam ja, Jahve, Spasitelj tvoj,
Silni Jakovljev, tvoj Otkupitelj.

¹⁷Mjesto mjedi, donijet će zlato;
mjesto željeza, donijet će srebro;
mjesto drva, mjed;
mjesto kamena, željezo.
Za glavara tvoga postavit će Mir,
Pravdu za vladara.

¹⁸Više se neće slušat' o nasilju u tvojoj zemlji
ni o pustošenju i razaranju
na tvojem području.
Zidine ćeš svoje nazivati Spasom,
Slavom svoja vrata.

¹⁹Neće ti više sunce biti svjetlost danju
niť će ti svijetliť mjesecina,
nego će Jahve biti tvoje vječno svjetlo
i tvoj će Bog biti tvoj sjaj.

²⁰Sunce tvoje neće više zalaziti
niť će ti mjesec pomrčati,
jer će Jahve biti tvoje vječno svjetlo,
i okončat će se dani tvoje žalosti.

²¹Svi u tvom narodu bit će pravednici
i posjedovat će zemlju dovijeka,
mog nasada izdanci, mojih ruku djelo,
da bih se u njima proslavio.

²²Od najmanjega postat će tisuća,
od neznatnoga moćan narod.
Ja, Jahve, govorio sam;
u pravo će u vrijeme izvršiti.

Poslanica Filipljanimu

UVOD

UVOD

Naslov i pozdrav

1 Pavao i Timotej, služe Krista Isusa, svima svetima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima i poslužiteljima.
²Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

Zahvala i molitva

³Zahvaljujem Bogu svomu kad vas se god sjetim. ⁴Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim ⁵zbog vašeg udjela u evanđelju od onoga prvog dana sve do sada - ⁶uvjeren u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršit će ga do Dana Krista Isusa. ⁷I pravo je da tako osjećam o svima vama! Ta ja vas nosim u srcu jer u okovima mojim i u obrani i utvrđivanju evanđelja svi ste vi suzajedničari moje milosti. ⁸Bog mi je doista svjedok koliko žudim za svima vama srcem Isusa Krista! ⁹I molim za ovo: da ljubav vaša sve više i više raste u spoznaju i potpunu pronicanju ¹⁰te mognete prosuditi što je najbolje da budete čisti i besprijeckorni za Dan Kristov, ¹¹puni ploda pravednosti po Isusu Kristu - na slavu i hvalu Božju.

VIJESTI I OPOMENE

Pavlovi okovi promiču evanđelje

¹²A hoću da znate, braće: ovaj se moj udes pače okrenuo u napredovanje evanđelja ¹³tako da se moji okovi u Kristu razglasile u svem pretoriju i među svima drugima, ¹⁴a većina braće u Gospodinu, ohrabrena mojim okovima, još se više usuđuje neustrašivo zboriti Riječ. ¹⁵Neki, istina, propovijedaju Krista iz zavisti i nadmetanja, a neki iz dobre volje: ¹⁶ovi iz ljubavi jer znaju da sam ovdje za obranu evanđelja; ¹⁷oni pak Krista navješćuju iz suparništva, neiskreno - misleći da će tako otežati nevolju mojih okova. ¹⁸Pa što onda? Samo se na svaki način, bilo himbeno, bilo istinito, Krist navješćuje. I tome se radujem, a i radovat ću se. ¹⁹Jer znadem: po vašoj molitvi i pomoći Duha Isusa Krista to će mi biti na spasenje, ²⁰kako željno i očekujem i nadam se

da se ni zbog čega neću smesti, nego da će se mojom posvemašnjom odvažnošću - kako uvijek tako i sada - Krist uzveličati u mome tijelu, bilo životom, bilo smrću. ²¹Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak! ²²A ako mi živjeti u tijelu omoguće plodno djelovanje, što da odaberem? Ne znam! ²³Pritiješnjen sam od ovoga dvoga: želja mi je otići i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje; ²⁴ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas. ²⁵U to uvjeren, znam da ću ostati i biti uz vas sve, za vaš napredak i na radost vjere, ²⁶da ponos vaš mnome poraste u Kristu Isusu kad opet dođem k vama.

Borba za vjeru

²⁷Samo se ponašajte dostoјno evanđelja Kristova, pa - došao ja i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama - da mogu utvrditi kako ste postojani u jednome duhu i jednodušno se zajednički borite za evandeosku vjeru ²⁸ne plašeći se ni u čemu protivnika. To je njima najava njihove propasti, a vašega spasenja, i to od Boga. ²⁹Jer vama je dana milost: "za Krista", ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti, ³⁰isti boj bijući koji na meni vidjeste i sada o meni čujete.